

SVETA TROJICA

(Druga dopolnjena in predelana izdaja)

Tematska Knjižica

št. **4**

VSEBINA

»Obstoj Božanske Trojice se da jasno razločiti iz Božje Besede« ('Resnična krščanska religija – 164', E. Swedenborg)	3
Kako je potrebno brati Besedo, da bi se na pravilen način razumelo pomen 'Očeta', 'Sina' in 'Svetega Duha', kateri so omenjeni v Besedi?! ('Resnična krščanska religija – 165', E. Swedenborg)	4
Ta trojica: Oče, Sin in Sveti Duh so tri bistva (essentials) enega Boga, ki tvorijo eno, kakor duša telo in delovanje tvorijo v človeku eno ('Resnična krščanska religija – 166-169', E. Swedenborg)	5
»... krščujte jih v Ime Očeta in Sina in Svetega Duha! (Matej 28:19)« ('Janezov Veliki Evangelij – 8/24-27:6' J. Lorber)	7
<i>(»Paradoksi: Sin rojen iz večnosti... Tri Osebe, katere imajo enako bistvo, toda različne značilnosti...« - »Atanasijevo Verovanje – 24, 25« E.Swedenborg)</i>	<i>14</i>
<i>(»Oče in Sin je edini Gospod« - »Atanasijevo Verovanje – 18« E. Swedenborg)</i>	<i>14</i>
Oče, Sin in Sveti Duh... Gospod razlaga to skrivnost... ('Janezov Veliki Evangelij – 6/229, 230' J. Lorber)	15
» V Kristusu telesno prebiva vsa polnost Božanstva (Kološanom 2:9)« ('Janezov Veliki Evangelij – 4/88:1-15' J. Lorber)	18
»Večna Trojica...« (BD 0662)	20
»Doktrina o Božji Trojici...« (BD 4484)	21
»Zavajajoče učenje o Trojici...« (BD 5389)	24
<i>(»Če je vera lažna...« - »Resnična Krščanska Religija – 177:3, 4« E. Swedenborg)</i>	<i>25</i>
»Problem Trojice...« (BD 7117)	26
<i>(»Kaj in kdo je 'Oče'? Kaj in kdo je 'Sin'?« 'Janezov Veliki Evangelij – 2/32:7' J. Lorber)</i>	<i>26</i>
<i>(»Kako je z molitvijo in oboževanjem, ki niso usmerjeni k združenju Trojici v Jezusu Kristusu, ampak k ločeni Trojici« - »Resnična Krščanska Religija – 108« E. Swedenborg)</i>	<i>27</i>
»Krščanska Cerkev obstaja tam, kjer se obožuje Gospoda (Jezusa Kristusa) in kjer se Beseda bere s prosvetljenjem - »Atanasijevo Verovanje – 2-6«1 E.Swedenborg)	28
Uvesti Cerkev v vero, da obstajajo tri Božanske Osebe ('Resnična krščanska religija – 23,' E. Swedenborg).....	29
Človek, ki ne prizna enega Boga, ampak več njih, ni skladen z niti enim Cerkvenim principom... ('Resnična krščanska religija – 15' E. Swedenborg).....	30
Ideja o Bogu, katero Kristjani prinesejo s seboj v duhovni svet ('Skrivnosti neba – 2329:4-6; 5256' E. Swedenborg).....	30
Gospod je sklical Svojih dvanajst Apostolov... in jih razposlal ('Resnična krščanska religija – 4,' E. Swedenborg).....	32
 EMANUEL SWEDENBORG – »O sebi«	 33
JAKOB LORBER – »Biografija«	35
BERTHA DUDDE – »Avtobiografija«	37

*Pojdite torej in naredite
vse narode za
Moje učence:
krščujte jih v ime
Očeta in Sina in Svetega Duha*

Matej 28:19

Obstoj Božanske Trojice se da jasno razločiti iz Božje Besede

Obstoj Božanske Trojice se da jasno razločiti iz Božje Besede, posebno iz naslednjih odlomkov:

Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin.«

Luka

1:35

Tukaj so omenjeni vsi trije: Najvišji, Ki je Bog Oče, Sveti Duh in Božji Sin.

Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se Mu nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: »Ta je Moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje (oz. 'Katerega Sem izbral').«

Matej 3:16, 17;

Marko 1:10, 11; Janez 1:32

To se še bolj jasno vidi iz naslednjih Gospodovih besed Njegovim učencem:

»Pojdite torej in naredite vse narode za Moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha.«

Matej 28:19

In potem iz naslednjih besed v Janezu:

Trije namreč pričujejo na nebu: Oče, Beseda in Sveti Duh.

1 Janez 5:7

Kot dodatek k tem odlomkom sledi dejstvo, da je Gospod molil k Svojemu Očetu; da je On govoril o Njem in z Njim o tem, da bo On poslal Svetega Duha, kar pa je On tudi naredil. Poleg tega pa so ravno tako apostoli v svojih pismih pogosto omenjali Očeta, Sina in Svetega Duha.

Iz teh odlomkov je očitno, da obstaja Božja Trojica, katera je sestavljena iz Očeta, Sina in Svetega Duha. (*E. Swedenborg 'Resnična krščanska Religija – 164'*)

Kako je potrebno brati Besedo, da bi se na pravilen način razumelo pomen 'Očeta', 'Sina' in 'Svetega Duha', kateri so omenjeni v Besedi?!

Toda kako je potrebno razumeti te odlomke: ali obstajajo trije Bogovi, kateri so v bistvu in zato tudi v imenu eden Bog, ali pa so tako imenovani trije aspekti enega subjekta, kateri imajo glede na to samo kvalitete oz. značilnosti enega Boga, ali pa jih je potrebno dojeti na nek drugačen način, tega razum brez pomoči nikakor ne more razločiti. Kam se bomo potem obrnili za pomoč? Ni druge poti, kot da človek pristopi h Gospodu Bogu Odrešeniku in bere Besedo pod Njegovim vodstvom, ker je On Bog Besed. In on bo prosvetljen; videl bo Resnice, katere pa bo obenem spoznal tudi njegov razum. Po drugi strani pa, celo če bi tisočkrat brali Besedo in v njej zaznavali (*percipirali*) Božansko Trojico in Enotnost Boga, če ne pristopate h Gospodu, boste vi še naprej prepričani, da obstajajo tri Božanske Osebe, izmed katerih je vsaka posamezno Bog, in da glede na to obstajajo trije Bogovi. Ta ideja je namreč nemogoča generalni percepciji vseh ljudi povsod v svetu. In zato, da bi se izognili sramoti in kritiki, so nekateri izumili dogmo/doktrino, da še kako v vsej resnici obstajajo trije Bogovi, vendar pa vera zahteva, da se ne govori, da so trije, ampak eden Bog. Pri tem pa dodajajo, da jih ne bi preplavila prigovarjanja in obtožbe, da se mora posebno glede tega držati razumevanje zaprto oz. omejeno v poslušnosti vere (= *to je tako, kot če bi rekli, da mora človek v to verovati brez razmišljanja*) in da se mora to v krščanski cerkvi v prihodnje ustanoviti kot zakon krščanskega reda.

To je bil paralizirajoč rezultat branja Besede, ki ni bil pod Gospodovim vodstvom. In vsakdo, kdor Je ne bere na ta način, Jo mora brati voden z lastno inteligenco. Toda ljudska inteligenca je glede na stvari, katere je moč videti samo na duhovni svetlobi, takšne pa so vse bistvene stvari, ki pripadajo Cerkvi, slepa kot sova. Ko takšen človek bere te odlomke v Besedi, kateri se nanašajo na Trojico in glede na to formira mišljenje, da četudi so trije, je vseeno eden, mu je to nerazločljivo kot odgovor, ki prihaja iz preročišča v Delfih. In ker on tega odgovora ne razume, si ga on samo (*sam pri sebi*) mrmra, ker če bi ga pobliže raziskal, bi bila to enostavno uganka, katera pa postaja vse bolj mračna, kolikor bolj jo človek poizkuša razrešiti, vse dokler on na koncu ne začne misliti o tem, brez da uporablja svoj razum; kar pa je tako, kot da poizkuša gledati, brez da uporablja svoje oči. Torej se tisti, ki berejo Besede pod vodstvom svoje lastne inteligence, kar pa je primer z vsemi, ki ne spoznajo in ne priznajo Gospoda (Jezusa Kristusa) kot Boga neba in zemlje ter zaradi tega ne pristopajo edino k Njemu in ne obožujejo edino Njega, lahko primerjajo z otroki, kateri se igrajo in si zavežejo ruto preko svojih oči ter poizkušajo hoditi ravno. Oni si sicer zamišljajo, da hodijo v pravi smeri, vendar pa oni z vsakim korakom vijugajo sem ter tja in začnejo hoditi v nasprotno smer, vse dokler se ne spotaknejo ob kamen in padejo na zemljo.

[3] Takšni ljudje se lahko ravno tako primerjajo s kapetani ladij, kateri plujejo brez kompasa in svojo ladjo usmerjajo proti stenam in na ta način izginejo v morju. Oni so kot človek, ki v gosti megli hodi po širokem polju, vidi škorpijona in predpostavlja, da je to ptica. In medtem, ko ga poizkuša ujeti ter ga vzeti v svoje roke, mu on zada smrtonosni vbod. Oni se lahko ravno tako primerjajo s kormoranom ali jastrebom, kateri se, ko iznad vode zagleda manjši del hrbta velike ribe, s svojim kljunom spusti navzdol nanjo, vendar pa ga riba povleče pod vodo, kjer se utopi. Oni so tudi kot človek, ki je vstopil v labirint brez vodiča oz. vrvi, katera označuje pot; kolikor globlje prodira, toliko težje bo našel svoj izhod. Človek, ki ne bere Besede pod Gospodovim vodstvom, temveč pod vodstvom svoje lastne inteligence, si zamišlja, da ima oster vid kakor Linseus (= *velikan iz Grške mitologije s stotimi očmi*), čeprav pa on dejansko znotraj ne vidi niti ene Resnice, ampak edino tisto, kar je neresnično. Vendar se mu s tem, ko je prepričal sebe, da je to resnično, to zdi kot polarna zvezda, po kateri on usmerja celotna jadra svojih misli. On potem ne razlikuje več Resnice od zmote. In tisto, kar se razlikuje, on izkrivlja na način, da to podpira njegove lastne iluzije in na ta način izkrivlja ter ponareja svete stvari iz Besede. (*E. Swedenborg »Resnična Krščanska Religija – 165«*)

Ta trojica: Oče, Sin in Sveti Duh so tri bistva (essentials) enega Boga, ki tvorijo eno, kakor duša telo in delovanje tvorijo v človeku eno

V vsem obstajajo generalna in pa posamezna bistva (*essentials= oz. »bistvene sestavine enega bistva«*), katera skupaj tvorijo eno bistvo (*essence*). Človekova generalna bistva so njegova duša, telo in delovanje; da pa to troje tvori eno bistvo, je očitno iz dejstva, da eno obstaja iz drugega in zaradi drugega v neprekinjenih serijah. Namreč človek ima svoje začetke iz duše, katera je sámo bistvo človekovega semena. Ona tako rekoč ne da samo inicira, temveč tudi ustvarja po svojem lastnem redu dele telesa in kasneje vsa delovanja ali operacije, katere rezultirajo iz ko-operacije duše in telesa. Na ta način je iz ustvarjanja enega iz drugega in njihovega medsebojnega prežemanja ter združevanja očitno, da je to troje eno bistvo, in glede na to se imenujejo tri bistva.

Vsakdo priznava, da so ta tri bistva, se pravi duša, telo in delovanje, bila in tudi so v Gospodu Bogu Odrešeniku. To, da je bila Njegova duša od Jehove Očeta, lahko zanika edino Antikrist. Namreč v Besedi obeh Testamentov (*v Stari in Novi zavezi*) se On imenuje Sin Jahveja, Sin Najvišjega, Edinorojenec; glede na to Božansko od Očeta, kakor duša v telesu človeka, njegovo prvo bistvo. Iz tega sledi, da je Sin, katerega je Marija rodila, telo te Božanske duše, ker v trebuhu matere ni ničesar zbranega (*akumuliranega*), razen telesa spočetega in rojenega iz te duše, in to je glede na to

Njegovo drugo bistvo. Delovanja tvorijo tretje bistvo, ker ona izhajajo iz duše in telesa, katera delujeta skupaj. To, kar izhaja, pa ima enako bistvo kot tisto, iz česar je nastalo. Da so tri bistva: Oče, Sin in Sveti Duh eno v Gospodu, kakor duša, telo in delovanje v človeku, je jasno razvidno iz Gospodovih besed, da sta On in Oče eno (*Janez 10:30*) in da je Oče v Njem ter On v Očetu (*Janez 14:10, 11*); kakor tudi, da sta On in Sveti Duh eno, ker je Sveti Duh Božansko, ki izhaja iz Gospoda od Očeta, kakor je bilo povsem pokazano v Besedi iznad, v poglavjih 153 in 154. To ponovno dokazovati bi bilo kot prenapolniti želodec, dokler ne počí, ali kot polniti mizo s hrano potem, ko so se že vsi najedli.

Ko je rečeno, da so Oče, Sin in Sveti Duh tri bistva (*oz. »tri bistvene sestavine«*) enega Boga, kakor duša, telo in delovanje v človeku, se to ljudskemu umu zdi, da so ta tri bistva treh Oseb, kar pa je nemogoče. **Toda ko se razume, da so Božansko od Očeta, kar tvori dušo in Božansko od Sina, kar tvori telo ter Božansko od Svetega Duha oz. izhajajoče Božansko, ki tvori delovanje, tri bistva enega Boga, pa izjava postane razumljiva. Namreč Bog Oče je Njegovo Božansko, Sin od Očeta je Njegovo Božansko in Sveti Duh, ki izhaja iz obeh, je ravno tako Njegovo Božansko. Toda oni, ker je to troje iz enega bistva in enega uma, skupaj tvorijo enega Boga. Če se torej ti trije Božanski atributi (*Divinities, Divine essentials*) imenujejo kot Osebe, vsaki osebi pa se pripisuje individualne karakteristike: pripisovanje (*imputation*) Očetu, posredništvo Sinu in delovanje Svetemu Duhu, potem Božansko Bistvo, katero je pravzaprav eno in nedeljivo, postaja razdeljeno, tako da ni niti eden izmed treh Bog kot celota, temveč ima vsak izmed njih silo, katero deli s tremi (*sub-triple power*). To pa je dojemanje, katerega mora vsak človek z zdravim razumom zavreči.**

Iz trojice, ki obstaja v vsakem človeku, je torej očitno, da tudi v Bogu obstaja Trojica. V vsakem človeku obstajajo duša, telo in delovanje; enako pa je tudi v Gospodu, »**ker v Njem telesno prebiva celotna polnost Božanstva**«, kakor Pavel govori v Kološanih 2:9. Trojica v Gospodu je glede na to Božanska, v človeku pa je ljudska. **Vsakdo v mistični dogmi, da obstajajo tri Božanske Osebe in da je Bog eden, da pa ta Bog, četudi je On eden, vseeno ni ena Oseba, lahko vidi, da pri tem ljudski razum ne sodeluje.** Tukaj je govora o uspavanem razumu, kateri prisiljuje usta, da govorijo kakor papiga; ko govorijo usta, katera je zapustil razum in kjer razum nima soglasja, kaj je potem takšno govorjenje drugega kot neumnost? V današnjem času je ljudski razum, kar se tiče Božanske Trojice, v okovih enako, kot da je človek v zaporu; z zavezanimi rokami in nogami, kateri pa se lahko ravno tako primerja z devico v Vestinskem svetišču, katera je živa zakopana, ker je dovolila svetemu ognju, da ugasne. Namreč Božanska Trojica mora sijati kakor svetilka v umu ljudi v Cerkvi, ker je Bog v Svoji Trojici in v Svoji Enosti Vse v vseh svetostih neba in Cerkve. Namreč ustvariti enega Boga od duše, drugega od telesa in tretjega od delovanja, je enako kot ustvariti tri

ločene dele od teh treh bistvenih sestavin ene osebe. To pa bi bilo enako, kot razrezati ga na dele in ga uničiti.

»E. Swedenborg »Resnična Krščanska Religija – 166-169«

»... krščujte jih v Ime Očeta in Sina in Svetega Duha!«

(Matej 28:19)

Pristopi k Meni nek Farizej in reče: »Gospod in Učitelj, v Svoji razpravi si nam dejal, da bodo Tvoji učenci, ki bodo širili Tvoje resnično učenje o življenju, s polaganjem rok na ljudi krstili vse tiste, kateri so resnično sprejeli Tvoje učenje; kar pa pomeni krepiti jih v ime Očeta, kateri je Ljubezen, v ime Sina, kateri je Očetova modrost in v ime Svetega Duha oz. vsemogočne volje Očeta-Božanske Ljubezni ter Sina-Božanske modrosti. Jaz mislim, da se bodo na ta način vseeno pojavila mnoga različna mišljenja, katera pa bi se lahko preprečilo, ko bi se vsi tisti, kateri bodo verovali v Tebe, s strani Tvojih učencev krstili samo v Tvoje ime ali v Očetovo Ime, ker bodo v bodoče ta tri imena, četudi kot najsvetejša in najvišja, po vsej verjetnosti povlekla ljudi, tiste brez vsakršnega dobrega razumevanja, v verovanje v obstoj treh ločenih Bogov, kot tri Božanske osebe. Ravno na ta način tudi so stari Egipčani v procesu časa od starodavnega čistega verovanja v enega resničnega Boga naredili veliko število Bogov mnogih kvalitiet Jehove. Potem pa jih je slepa ljudska fantazija spremenila v razna zasebno obstoječa aktivna Božanska bitja. Potem so zgradili templje, v katerih so jih častili na posebno izmišljene načine. Istočasno pa so tako globoko zabredli v tedaj neverjeten materializem, da so tem tako »zamišljenim« Božanskim osebam dodajali najbolj običajne ljudske slabosti in izprijene strasti.

To pa se v procesu časa lahko zgodi tudi tukaj (v *tem primeru*); mogoče po nekaj stoletjih, ko si bodo še bolj neumni in še bolj zaslepljeni ljudje začeli zamišljati tri Bogove, samo na osnovi imenovanja vzvišene koncepcije, katero so slišali za časa krščevanja. Tedaj zagotovo ne bo minilo veliko časa, medtem ko bodo takšni ljudje v svojih templjih, katere bodo zgradili posebej za njih, začeli na veliko oboževati tri Bogove. Kakorkoli že, če se to zares zgodi, potem zagotovo ne bo minilo veliko časa, ko bodo ljudje povsem na enak način začeli oboževati Tvoje učence, katere so poznali po imenu, kakor tudi njihove naslednike na popolnoma enak način, ko bodo k njim molili v templjih, katere so jim pred tem zgradili. Po mojem mišljenju bi se temu na najlažji način lahko dolgoročno izognili, če bi se ljudem objavilo samo enega Boga in z enim imenom za vse ljudi. Kaj Ti praviš na to?»

Rekel Sem (*Govori Jezus Kristus*): »Govoril si zelo dobro in korektno, vendar pa ne glede na vse to Jaz ne morem izvzeti Moje zahteve, da vseeno narediš, kakor Sem ti dejal,

ker se s temi tremi imenuje sólo bitje Božanstva kot celoto, kakor se ga tudi razlaga in povsem jasno predstavlja ljudski percepciji.« Res je, da bo na nek način za nekoga, ki nima tako dobrega razumevanja, iz teh besed nastala »trojna Božanska osebnost« (*Threefold divine personality*). **Toda s ciljem, da se vpliva na vse aspekte najbolj notranje Resnice, se tega ne more drugače izraziti, kakor je.** Poglej, človek je bil ustvarjen povsem po Božji podobi (*Geneza 1:26, 27... 1 Mz*), **in kdorkoli želi popolnoma spoznati sebe,** mora dojeti, da ima on, kot neko edinstveno ljudsko bitje, ravno tako v sebi tri osebnosti. Človek ima najprej telo, kateremu so zagotovljena vsa nujna telesna čutila in delce telesa od največjih, pa do le komaj dojemljivo najmanjših, kateri on nujno potrebuje za svobodno ter neodvisno življenje. To telo ima v korist razvoja duhovne duše svoje lastno naravno življenje, katero pa je v vsakem pogledu različno od duhovnega življenja duše. Telo živi od materialne hrane, iz katere se formira kri in ostali hranljivi sokovi za različne dele telesa. Srce ima svoj lastni specialni živi mehanizem, po katerem se mora nenehno širiti in zbirati od začetka. Tako bo kri, katera omogoča telesu, da živi, skupaj z ostalimi vitalnimi sokovi črpana v vse dele telesa, medtem ko bo s svojim zbiranjem srce ponovno vbrizgalo kri, da bi jo zasitilo z novimi hranljivimi sestavinami, s katerimi bo s ponovnim izčrpavanjem nahranilo najbolj oddaljene dele telesa. V vseh teh številnih in najrazličnejših delih telesa živi enako število različnih naravnih duhov, kateri iz krvi jemljejo tiste substance, katere služijo namenu in katere so nujne, da se ta del telesa hrani in vzdržuje. Potem pa se substance spajajo k telesu v tistih delih, kateri so pod kontrolo ravno teh istih duhov. Na ta način oni omogočajo, da je telo čvrstejše in močnejše. Brez te aktivnosti srca človek, kar se tiče telesa, ne bi niti eno uro ostal živ.

Poglej, s to življenjsko aktivnostjo duša dejansko nima nič, ker ta aktivnost nima skupne točke s svobodno voljo duše; nič več od same aktivnosti pljuč, jeter, trebušne slinavke ali trebuha, ledvic ter ostalih brezštevilnih delov telesa. Duša jih sploh ne pozna, pa zato za njih tudi ne more skrbeti. **Vendar pa je telo kot popolnoma ločena oseba eno in isto ljudsko bitje; dela ter deluje, kot da je to dvoje popolnoma enak obstoj. Kdo izmed vas torej lahko reče, da sta duša in telo ena in ista stvar?**

Če bi sedaj vzeli v poštev sólo dušo, potem bi videli, da je tudi ona sama v sebi popolnoma ljudsko bitje, katero ima v svojem substancialno - duhovnem v svojo korist ravno tako popolnoma enake dele kot telo, resda na višjem, duhovnem nivoju, da pa jih uporablja ravno tako, kot telo uporablja svoje materialne dele. Zato, če na eni strani duša in na drugi strani telo predstavljata dvoje popolnoma različnih ljudskih bitij, izmed katerih ima vsako (*bitje*) svojo individualno zasebno aktivnost do te mere, da med seboj ne moreta razumeti, kako in zakaj se ta aktivnost odvija, **pa na svetlobi resnične namembnosti življenja onidve vendarle nista nič drugega kot eno in edino ljudsko bitje. Zaradi tega ne more nihče trditi o sebi kakor tudi ne o drugemu, da on ni ena oseba, temveč da je dvo-osebno ljudsko bitje, ker mora telo služiti duši, duša pa mora s svojo**

voljo ter razumom služiti telesu. Zato je duša enako odgovorna za dela, katera je storila, medtem ko je uporabljala telo, kakor je tudi odgovorna za svoja lastna dela, katera so sestavljena iz raznih misli, želja ali poželenj.

Ko malo bolje pogledamo življenje duše kot take, bomo hitro ugotovili, da je ona telesno bitje bistva, katero pa samo v sebi ni nič bolj vzvišeno, kot je v najboljšem primeru duša neke opice. Četudi ona poseduje instinktivno miselno funkcijo, katera je na nekoliko višjem nivoju od enostavne živali, pa razum ter vzvišeno svobodno mišljenje o nekih stvareh in njihovih medsebojnih povezavah nikakor ne pride v poštev (*would be out of question*). Ta visoki potencial duše; tisti, ki je najvišji in kot takšen enak Bogu, pa prihaja od čistega bistvenega duhovnega, tretjega človeka, ki živi v duši. Preko njega on lahko razlikuje tisto, kar je resnično od tistega, kar je zmeta; kakor tudi tisto, kar je dobro od tistega, kar je zlobno. In iz njega je sposoben svobodno razmišljati v vseh zamišljenih smereh ter v popolni svobodi izbirati svoje cilje; kakor bo on ravno tako s podporo svojega duha sebe usmerjal s svojo svobodno voljo k tistemu, kar je dejansko resnično in dobro. Tako bo on počasi in sorazmerno sebe oblikoval v popolnoma enakega, kot je duh, ki živi v njem; glede na to: čvrstega, močnega in modrega ter tako enakega sebi kakor bitje, ki je rojeno v duhu. Ko se to zgodi, je duša, kakor je tudi duh, popolnoma eno bitje. Ravno tako, kakor se bodo tudi vzvišeni deli popolne duše, katera je dejansko sestavljena iz zelo različnih naravnih duhov v telesu, popolnoma spremenili v duhovno substancialno telo, katero se lahko imenuje »telo duše«, in končno se bodo spremenili v telo bistva duha, kar pa je potrebno razumeti kot resnično vstajenje telesa v najmlajšem in naj-resničnejšem dnevu življenja duše, ki se začne s človekovim ponovnim rojstvom v duhu, pa naj bo to za časa tega življenja na Zemlji ali pa v življenju po življenju (*po smrti telesa*), kar pa mu bo povzročilo malo več trpljenja in časa. In četudi je tedaj popolnoma novorojeni človek v duhu neko popolno ljudsko bitje, pa je njegovo bitje v sebi vendarle sestavljeno iz do-v-večnost še kako dobro ločene trojice. Kako je to možno, vam bom jasno in glasno razložil, zato poslušajte.

Tri človekova telesa in njihove aktivnosti

Če vsaj malo premišljate o tej temi, boste opazili, da v vsaki stvari in v vsakem objektu obstaja razlikujoča trojica. To, kar najprej vidimo, je zunanja forma, ker si brez nje ni mogoče zamisliti niti enega objekta, kakor tudi ne bi imeli svojega obstoja. Ko to prvo obstaja, je drugo tista vsebina obstoječe stvari ali objekta. Namreč brez tega oni (*zunanji objekti*) ravno tako ne bi mogli priti v obstoj, kakor tudi ne bi imeli nikakršne zunanje oblike oz. videza. Kateri pa je tretji, ki je nujen za obstoj stvari oz. objektov, kakor tudi ta prva dva? Poglejte, to je notranja moč v vsaki stvari, katera to vsebino ali objekt vzdržuje v vezi ter kot takšna formira njeno resnično bitje. Ker pa je ta moč sestavljena iz vsebine in temu dosledno zunanje forme stvari oz. objekta, pa je ona tudi

resnično bitje vsega, kar obstaja ne glede na to, kakšen značaj ima obstoj. Toda brez te moči, si obstoja nekega bitja oz. objekta ne bi bilo moč zamisliti, kakor tudi ne brez vsebine ali zunanje forme. **In sedaj je razvidno, da je te tri dele lahko ločiti; namreč, kakor zunanja forma ni isto kot je bistvo oz. vsebina, tako tudi vsebina ni isto, kot je »povezujoča moč« (tisto tretje). Pa vendarle so vsi ti trije deli povsem eno, ker če ne bi bilo injicirajoče sile, ne bi bilo vsebine, kakor povsem zagotovo tudi ne bi bilo forme.**

Vrnimo se nazaj k naši duši. Duša mora zaradi svojega gotovega in neizpodbitnega obstoja imeti tudi svojo zunanjo formo, tisto od ljudskega bitja. Zaradi tega je zunanja forma tisto, kar mi imenujemo telo oz. meso, pa naj bo ona materialno ali pa duhovno bistvo. Zato, ko je duša, kar se tiče njene forme, sestavljena iz ljudskega bitja, bo ona skupaj s formo imela tudi svojo primerno vsebino oz. bistvo. Ta vsebina oz. notranje telo duše pa je njeno bitje bistva, zato duša. In če je vse to prisotno, potem mora obstajati tudi sila, katera je sestavljena iz celotne duše. To pa je duh (*tisto Božansko*), kateri je navsezadnje vse v vsemu. Namreč brez tega duha ne bi bilo mogoče imeti čvrste substance, kakor brez nje tudi telo ne bi imelo zunanje forme. **Četudi vse tri različne osebnosti predstavljajo neko celotno popolno bitje, pa jih je vseeno potrebno imenovati ločeno, mi pa jih moramo medsebojno razlikovati.**

V duhu oz. večnem bistvu živi Ljubezen kot sila, katera doseže vse, najvišja inteligenca in živa čista volja. Vse to skupaj vodi v obstoj jedra duše in ji daje formo oz. obstoj telesa. Zato, ko je enkrat duša ljudskega bitja prisotna v skladu z voljo in inteligenco duha, se duh umakne globoko v center, kjer sedaj daje obstoječi duši, v skladu s svojo najglobljo svobodno voljo in inteligenco, svobodno voljo kot ločeno od same sebe in svobodno kot neodvisno inteligenco, da jih tako duša, delno s svojimi zunanjimi čutili in delo z možnostjo notranje percepcije, lahko zase doseže in izpopolni kot lastno delo te popolnoma svobodne inteligence. **Kot posledica tega stanja, katero je ustvarjeno iz nujnosti in v katerem se duša počuti, kot da je ločena od svojega duha, duša lahko prejme zunanje, kakor tudi notranje razodetje. Če ga prejme, sprejme in deluje v skladu z njim, bo tudi postala eno s svojim duhom ter bo na ta način prišla do vse večje in večje neomejene svobode duha, ne samo kar se tiče inteligence in svobodne volje glede na sedaj prosvetljeno inteligenco, temveč tudi do moči in sile, da uresniči vse tisto, kar prepozna in želi.** In tako iz tega lahko ponovno vidite, da je duša, kot misel duha, spremenjena v živo bistvo, katero pa je v resnici duh sam, lahko še naprej na določen način dojeta kot nekaj drugega, kar je nastalo iz duha, čeprav pa ni nekaj drugega, ampak je duh sam.

Dejstvo, da duša navsezadnje postaja vidna kot individualnost in da je oblečena v zunanje telo, da je videti kot tretja oseba, lahko vidite v vsakodnevni izkušnji. **Telo je za dušo zunanje razodetje nekega globokega najbolj notranjega duha in ima namen**

inteligenco ter svobodno voljo duše usmerjati od zunanosti proti notranosti, jo omejiti in šele od tega trenutka iskati ter najti notranjo neskončnost inteligence, volje in njihove dejanske moči, da na ta način kot neskončno proslavljena (zveličana) in popolnoma neodvisna oseba postane eno z najbolj notranjim duhom, kateri je v resnici edino, kar resnično obstaja v nekem ljudskem bitju.

Zato sedaj upam, da s to Mojo razlago lahko jasno vidite, da je človek kot takšen, kakor tudi vsaka druga stvar na nižjem nivoju, sestavljen iz povsem različne trojice in da iz te **razlage najbolj vzvišene pomembnosti** lahko preidemo na zaključek glede Božjega trojnega bitja, da bi tako vi lahko povsem jasno in čisto videli, zakaj vam moram Jaz zaradi vzvišene notranje žive Resnice svetovati in poudariti, da krstite ljudi v ime Očeta, Sina in Svetega Duha; kar pomeni, da krepite tiste, ki verujejo v Mene in kateri so pravzaprav sprejeli Moje učenje. Zato še enkrat zelo pozorno poslušajte to, kar bo prišlo iz Mojih ust s ciljem, da bi bilo vse popolno ter resnično dopolnjeno.

Poglejte, kakor večina izmed vas zelo dobro ve, ker se o tem razlaga in piše v knjigah prerokov, da Sem Jaz - Jezus Kristus, imenovan kot Sin Človekov, četudi definiran in imenovan z mnogimi imeni, kot je Oče, Sin in Sveti Duh - resnični Bog. Bog pa je vendarle neko posamezno veličastvo v najbolj vzvišeni popolni ljudski obliki. Kakor sedaj dobro veste: duša, njeno zunanje telo in njeno notranje bitje so zedinjeni tako, da tvorijo samo eden obstoj oz. če želite, so ena individualna vsebina. Vendar pa so njihove forme v odnosu ena do druge zelo različno »troje«. Tako so Oče, Sin in Duh ravno tako združeni, kakor je rečeno v Svetih spisih očetov in prerokov, katere sem ravnokar omenil. Nekoč je David izrazil željo, da bodo njegova duša, telo in duh v Božjih očeh čisti (*blameless*). Ko besede starega in modrega kralja tako zvenijo, mar se človek ne bi moral vprašati: »Kako? Mar David ni sestavljen iz treh oseb oz. treh ljudi? **Če to ni nikakor možno za človeka, pri katerem se trije deli osebnosti zaradi njegovega razvoja in resnične popolnosti življenja lahko jasno vidijo, kako bi se Bog, Ki je od večnosti v Sebi v največji popolnosti Eno, lahko ločil (razdelil) na tri različne osebe ali celo na tri Božanstva?**

Poslušajte, če je resnično to, da je Bog kot stvarnik vseh živih bitij, pa vendarle drugačen od vseh ostalih bitij, ki jih je ustvaril, bil, je in bo večni, mar ni potem zanj neomajno (*immovable*) nujno, da ostane v tem specifičnem centru? Če je bilo človeku že dano, da se s svojim telesom svobodno giblje v vseh smereh, še več svobode pa mu je bilo dano v duhu, kako bi potem Bog s svojo neomejeno svobodo lahko Sebe omejil v tistem, v čemer je celo svojim stvaritvam dal neomejeno svobodo? Jaz vam povem, da ima Božanska neskončnost ravno tako možnost, da se v vsem giblje neskončno svobodno. Zato bi On ravno tako imel pravico spremeniti Svojo slavo v telo s ciljem, da postane viden in razumljivo prisoten pred svojimi ustvarjenimi ljudskimi bitji kot večno čisto popoln Človek.

Toda neskončna Božja slava nima moči in je tudi nikakor ne more imeti, da ustvari bogove izven Sebe, kateri so popolnoma enaki Njemu. Namreč, ko bi On to lahko naredil, potem bi moral On ustvariti izven tega neskončnega veselja tudi druga popolnoma enaka veselja, kar pa takoj vsaka oseba, ki ima vsaj malo pameti, lahko vidi, da je to največji ne-smisel. Ker če je veselje neskončno v vseh zamišljenih smereh, kam bi potem vi, dragi moji ljudje, postavili še eno v kvaliteti popolnoma enako veselje, kje bi se ono začelo? Drugi popolni Bog s popolnoma neskončno slavo je zato popolnoma nezamisljiv, kakor tudi drugo neskončno veselje.

Tako sedaj lahko jasno vidite, da Jaz, Kateri sedaj ravno tako kot vi v telesu hodim kot Sin Človekov, nisem drugi, ampak eden in edini Bog, Kateri Sem prej kot vsa ustvarjena bitja obstajal od večnosti, kakor bom tudi do večnosti takšen ostal. Zato Jaz ne morem narediti ničesar, kar nasprotuje Moji večni slavi, ampak samo tisto, kar prispeva k njej. Če Sem Jaz izven Sebe ustvaril še dva druga Bogova, na primer Sina in Svetega Duha na način, da bi bila onadva individualno drugačna od Mene, potem bi onadva neizogibno želela zase celotno Mojo neomejeno moč, brez katere pa se ne da zamisliti niti enega Boga, kakor si tudi nihče normalen ne more zamisliti drugo ali pa tretje neskončno veselje, katero bi bilo lahko na ta način z medsebojnim omejevanjem razdeljeno. In četudi bi si to bilo mogoče zamisliti, kaj bi bilo potem z Božjo neomejeno oblastjo, katera pa je lahko samo ena? Zato lahko obstaja samo ena takšna neskončna Božanska avtoriteta (*Endless divine sovereign authority*). Namreč, če bi bili trije, potem bi se edino neskončno Božje Kraljestvo lahko razdelilo, njegov obstoj pa bi bil nezamisljiv in nemogoč, kakor tudi obstoj treh neskončnih vesolij, katera bi bila eno poleg drugega. Od večnosti lahko obstaja eno Kraljestvo enega Boga, ker je samo On edini Kralj in Gospodar v njem, kakor je zapisano v knjigah prerokov, kateri so govorili tisto, kar jim je Bog rekel: **»Bog Svoje slave ne bo dal nikomur (Izaija 42:8). Namreč edino Jaz, Kristus, Sem edini Bog.** Ljudska bitja, angeli, kralji in mogotci, kakor tudi vse stvari na nebu in na vseh planetih, se podrejajo Meni, in samo Meni se bodo podrejali in nikoli nikomur drugemu (*Razodetje 4; 5; 7:9-17; 19:1-6*); kakor so tudi oddaljenosti v vesolju, katere so vašim očem videti neskončne, pogoltnjene s strani nekega neskončnega prostora celotnega stvarstva in so v primerjavi z njim videti kot ničevost (*brez vrednosti*).

Če bi se kot ime Oče, Sin in Sveti Duh razumelo ne-enega sámo obstoječega Boga, edinega pra bitja, ampak namesto tega Sina kot ločenega od Očeta in če bi obenem tudi sprejeli od njiju ločenega Svetega Duha, kakšen bi bil to potem Oče? Ko je v knjigah prerokov rečeno, katere pa so nerazumljive zaradi ljudske surove in primitivne pameti, za katero pa so si sami krivi, da je Oče dal Sinu celotno moč na nebu in na Zemlji (*Matej 28:18*), na vseh planetih v celotnem vesolju ter da Mu je dal Svetega Duha kot pomočnika, da posvėti in opazuje novo učenje, katero prihaja iz neba, katero vam je bilo sedaj razodeto in nad katerim ima edino Sin, kateri Sem Jaz, oblast, kakor tudi

nad vsemi drugimi stvarmi, potem vas Jaz sprašujem, Kakšen bi bil to Bog Oče? Ali lahko tudi tedaj še v Njem vidite Boga? Če si v vaši materialistično-ljudski sleposti lahko zamislite še enega Boga, potem bi si ga zagotovo zamislili kot ne-potrebne in neaktivnega, ker zagotovo lahko jasno vidite, da poleg takšnih pogojev On ne more ničesar več uresničiti, kakor tudi nad ničemer več ne more vladati oz. ničesar urejati. V vaši mračni ljudski zavesti bi zagotovo lahko tako dojali, da je Bog Oče zaradi svoje starosti za vedno dal svojo oblast Sinu, kakor je tudi stari Faraon v Egiptu predal svojo oblast Jožefu; ali pa tudi, da je predal oblast Sinu zaradi utrujenosti oz. šibkosti in da potem lahko v miru uživa v svojem »pokoju«, da v brezdelju lahko odpočije svoje stare kosti. Mar resnično mislite, da se je Oče postaral in da sedaj želi prepustiti Svoje delo, ker ima sedaj poleg Sebe Sina, kateri je v vsakem pogledu kot On vsemogočen; kakor je On ravno tako ustvaril Svetega Duha izven Sebe in izven Svojega Sina, in da bosta onadva sedaj na svojih ramenih imela oblast, medtem ko jima je On, Oče, predal nasledstvo.

Oh, kako izjemno pogansko neumen, zabit in slep bi moral biti ljudski razum, da zapade v takšno norost. Če obstajata Sin in Sveti Duh, katera sta različna od Očeta in če bi obstajala poleg Njega, kakor je to v primeru angelov in ljudskih bitij, potem onadva ne bi mogla biti nič drugega razen ustvarjeni bitji, ker kot takšna potem svojega bitja ne glede na to, kako je ono popolno, nista prejela od samih sebe oz. kot rezultat njihove lastne večne popolne moči, ampak edino od nekega Stvarnika. Torej kako potem lahko obstaja popoln Božanski odnos oz. resnična enotnost med duhom brez telesa in forme? Mar se ne more reči, da je Sin, kateri je v telesu Oseba in kakor vidite ima telo, v Očetu, če Oče nima telesa niti oblike niti forme? Ali je neskončni Oče brez telesa, oblike in forme lahko v Sinu? Poleg tega pa, če je Sveti Duh kot tretja oseba nastal iz Očeta in Sina, kako ima potem ta oseba enake kvalitete kot onadva, katera sta ravno tako večna? Ali je tisto, ki svoj obstoj prejema od druge osebe, lahko enakopravno tistemu, ki ima ta obstoj v samemu sebi? Mar je večnost lahko kdajkoli enaka, če se jo primerja z vedno minljivim časom in ali je neskončnost možno omejiti? Celo če bi človek sprejel, da so vsi časi v časih zbrani v večnosti in da se v njej gibljejo ter se premikajo, bi bilo potem vendarle nemogoče misliti, da čas ne glede na to, koliko traja, lahko zajema večnost. Ravno tako, kakor tudi človek lahko misli ali izjavi, da neskončni pra-prostor lahko zagotovo vsebuje vse prostore, kateri ne glede na to kolikšni so, vseeno ostajajo omejeni in kot takšni ne morejo nikoli zajemati pra-prostora. Zato, če bi Sveti Duh, kakor katerokoli drugo ustvarjeno bitje, resnično nastal iz Očeta in Sina kot takšnih, potem bi bil on očitno Bog v času in ne iz večnosti (oz. »Bog časa in ne Bog večnosti«). Ne glede na to, pa bi potem takšen Bog, kakor tudi vse kar je časovno, v procesu časa prenehalo obstajati. In če je to sedaj primer, kdo bi bil potem sposoben dati večno življenje vsem ljudem in angelom ter ga kot takšnega

vzdrževati? Da bi bila ta izjemno pomembna stvar še bolj jasna in čista, bomo nadaljevali s tem predmetom, zato Me dobro poslušajte.

Gospod kot Sin

Če je bil torej (glede na to, kar učijo vladajoče doktrine) Sin večno prisoten, kako bi bil potem On lahko rojen/ustvarjen (procreated)? In ko je bil Sveti Duh ravno tako večno tukaj, kako lahko potem pride ven (came forth) iz Očeta in Sina in ima Svoj začetek v Njima? Če bi glede na vaš razum in um **tri Božanske osebe**, ki so v vašem primeru sporne in **od katerih bodo bodoči ljudje naredili tri Bogove**, bile večne, kar pomeni BREZ ZAČETKA, potem v nobenem primeru ena izmed njih ne more dati začetka oz. obstoja drugi osebi Božanstva ☺...

Paradoksi: Sin rojen iz večnosti... Tri Osebe, katere imajo enako bistvo, toda različne značilnosti...

Izjaviti, da se je Očetu rodil Sin iz večnosti (*that the Son was born of the Father from eternity*), je takšen paradoks, da neko ljudsko razumevanje, celo tisto od angela tretjega neba, na nikakršen način ne more biti tako prosvetljeno, da ima lahko o tem kakršnokoli percepcijo; namreč, kaj to pomeni, biti rojen iz večnosti?

Poleg tega pa je rečeno, da obstajajo tri Osebe ene substance oz. bistva, čeprav so one vseeno razdeljene po svojih značilnostih; namreč poučuje se, da je Oče Ustvaril, Sin Odrešil in da Sveti Duh poučuje. Vse to pa so značilnosti enega Božanstva; ko pa so razdeljene, iz tega sledi, da je sama substanca oz. bistvo, katero se imenuje kot eno, po poti specifičnih značilnosti razdeljena na tri substance.

»E. Swedenborg »Atanasijevo Verovanje – 24, 25«

... Jaz, kakor Sem sedaj med vami kot Človek v telesu, Sem Sin in nisem bil nikoli rojen/ustvarjen (*procreated*) od nikogar razen od Samega Sebe, in zaradi tega Sem Jaz Svoj največji Oče večnosti. Kje bi bil lahko Oče drugje, če ne v Sinu in kje bi bil Sin lahko drugje, če ne v Očetu? **Zato edini Bog in Oče v ENI OSEBI...**

»Oče« in »Sin« je edini Gospod

»Oče« in »Sin« je Gospod sam. Razlog, zakaj se On tako imenuje, je v tem, ker je bil On v svetu v stanju združitve (*Janez 10:30*). V starem Testametu se On tudi imenuje Jehova in Izraelov Svetnik. Tu sta dva imena, vendar pa se nanašata na enega Boga, se pravi na Gospoda. On se imenuje Jehova Bog, On se imenuje Gospod, On se imenuje Jehova in Bog, kakor tudi Jehova in Gospod ter Jehova Zabaot (*vendar pa se vsa ta imena nanašajo na enega Boga*).

»E. Swedenborg »Atanasijevo Verovanje – 18«

... To Moje telo je zato proslavljena oblika Očeta v korist ljudi in angelov, da Sem tako lahko za njih nek razumljiv in viden Bog (Janez 1:1-4, 14; 14:8, 9). Sedaj Me lahko vidite, Me slišite in se z Mano pogovarjate ter kot takšni ostanete živi. Namreč pred tem je bilo tako, da nihče ni mogel videti Boga in ostati živ (Eksodus 33:20... 2Mz). Jaz Sem sedaj Bog v vsakem pogledu; v Meni je Oče. In sila, katera izhaja iz Mene v skladu z Mojo Ljubeznijo, modrostjo in vsemogočno voljo, kar pa izpolnjuje vse večne neskončne prostore in katera je kot takšna povesod aktivna, pa je Sveti Duh. Kakor Me vi sedaj lahko izpred vas vidite kot Bogo-Človeka, tako Sem Jaz s svojim celim originalnim središčnim Bitjem zagotovo popolnoma ter nedeljeno tukaj med vami, tukaj v dvorani večerjam na Oljski Gori. Zato, kot najvišji resnični Bog in Človek, Jaz istočasno nisem nikjer drugje ne na tej Zemlji, še manj pa nekje druge. Pa vendarle s silo, katera je Sveti Duh in katera izhaja iz Mene, s Svojo aktivnostjo izpolnjujem vsa nebesa in neskončne materialne prostore; lahko vidim vse, od največjega pa do najmanjšega delca vesolja. Jaz razumem vse, vem vse, odločam o vsem; ustvarjam, vodim in vladam nad vsem.

Sedaj, ko Sem vam to razložil, vam je jasno, zakaj morate polagati roke na ljudi in jih krepiti v ime Očeta, Sina in Svetega Duha; **na tiste ljudi, ki verujejo v Mene in kateri obenem tudi delujejo v skladu z Mojim učenjem POTEM, KO JIM JE BILO OBJAVLJENO.** Zato, če ste dojeli razlog zakaj, potem boste tudi videli, da ljudje, kateri so s strani vas resnično in pravilno podučeni, ne bodo na lahek način padli v zablodo sprejemanja treh Bogov kot takšnih, ker ste jih vi prikazali kot tri kvalitete. **Jaz pa vas obenem tudi opozarjam, da ljudem dajete realno in resnično (pravo) svetlobo. Namreč, če je bo primanjkovalo, potem bodo ljudje Resnico na lahek način in hitro spremenili v razne napačne doktrine. Potem pa jih bo težko prepričati v nasprotno in jih vpeljati na pravo pot Resnice.**

Od Gospoda Jezusa Kristusa, kateri je utelešeni Jehova Stvarnik, edini Bog in naš Večni Oče, po poti Notranje Besede prejel Njegov sluga prerok Jakob Lorber in zapisal v »Janezov Veliki Evangelij – 8/24-27:6«

Oče, Sin in Sveti Duh... Gospod razlaga to skrivnost...

Reče Peter: »Ko Te je na Jordanu krstil Janez, so se odprla nebesa in nad Tvojo glavo je lebdel Božji Duh v obliki ognjene golobice. In iz nebes so se zaslišale z jasnim glasom izgovorjene sledeče besede: »To je Moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje, Njega poslušajte!« Ravno tako sem tudi ob neki drugi priložnosti slišal popolnoma enake besede, okrog česar pa se Te vse do sedaj nismo upali vprašati za podrobnejše informacije. Toda če nas želiš uvesti v še bolj pravilno spoznanje Boga menim, da bi bil

sedaj čas, da nas Ti malo bolj prosvetliš seveda, če je to v skladu s Tvojo Božansko voljo.

Namreč do sedaj si bil Ti za nas samo resnični Sin Najvišjega, kakor smo to slišali iz ust matere Tvojega telesa, ko se ji je prikazal nadangel Gabrijel in ko ji je govoril: **»Pozdravljena bodi, Marija; ti, ki si našla milost pred Bogom! Sveti Duh te bo zasenčil in rodila boš sina, ime Mu daj Sin Najvišjega!«**

Gospod, poglej! To in še veliko tega ne vemo, in ne moremo se upreti dojemanju, da v nebesih obstaja eden najvišji Bog-Oče; da si Ti Njegov Sin, kar je nedvomno, in da je neki Tretji, zagotovo ravno tako Bog, enak Očetu in Tebi, očitno Sveti Duh. Ali smo v zmoti, če našo vero utrdimo na ta način?

Jaz Sem dejal: »Ni še povsem prišla ura za popolno razodetje tega, vendar pa ne manjka več veliko. Toda ko ste Me vprašali okoli tega, da bi vam moral pokazati Očeta, Sem vam že velikokrat dejal: Kdor vidi Mene, vidi tudi Očeta; namreč Jaz in Oče sva popolnoma eno. Oče je v Meni in Jaz Sem ravno tako v Očetu (*Janez 14:8-11*) Kako ste torej to razumeli?«

Reče Peter: »To smo vsi do enega takole razumeli: Tebe nenehno prežema polnost Očetove moči ne glede na to, koliko je na Zemlji potrebuješ, in tako je večni in neskončni Oče v Tebi. Ti si Njegova najpopolnejša simetrija. Ker pa je Oče, kot neskončni, večni in vseprisotni Bog, obenem tudi okoli Tebe, zagotovo Tebe še posebno obkroža, tako da moraš biti ravno tako tudi Ti v Očetu.«

Jaz Sem dejal: »Dobro, kaj pa je potem s Svetim Duhom? Kaj mislite o njem?«

Reče Peter: »Gospod, z Njim pa ne vemo, kaj bi; četudi si Ti dejal, da so človeku vsi grehi lahko odpuščeni, razen greha zoper Svetega Duha. Očitno je, da Ti nisi Sveti Duh, ker si dejal, da so grehi zoper Božjega Sina lahko odpuščeni. In tudi Oče ni, ker bi bili grehi zoper Očeta lahko še prej odpuščeni. In sedaj, kdo in kaj je Sveti Duh? Videli smo ga v obliki ognjene golobice. Ali je on vsem ljudem še od Adama skrita tretja Božanska oseba, ali je on eno z Očetom ali eno s Teboj? Toda ne more biti bolj svet od Očeta in Tebe? Poleg tega pa Si dejal, da grehi zoper Svetega Duha ne morejo biti odpuščeni. Torej mora biti on najsvetejše vseh nebes, katerih še ne poznamo.

Iz tega vidiš, da celo nam starim učencem primanjkuje še veliko čistega spoznanja Boga. In zaradi tega bi imeli razlog za veselje, če bi nas Ti uvedel v še bolj čisto spoznanje Boga.

Pri Mojzesu je bilo strogo rečeno: Jaz, Jehova, Sem vaš Eden in Edini Bog. Poleg Mene si ne ustvarjajte niti si ne izmišljajte drugih bogov! In sedaj bi mi glede na naše omejene predstave imeli tri, toda verovali pa bi v enega Boga. Okoli tega bi, o Gospod, neizogibno potrebovali še malo bližjo in jasnejšo svetlobo, ker to še ni niti nemu izmed nas popolnoma jasno.«

Jaz Sem dejal: »Verovati morate samo v Enega Boga, ker od večnosti ni bilo, kakor tudi ne bo več njih!

Vaš spomin torej ni vaša najmočnejša plat, ko Me okoli tega sprašujete to, kar Sem ob določenih priložnostih že večkrat pojasnil. Poleg tega pa vam ni jasna glavna stvar; namreč ravno tako, kot Sem tudi takrat dejal, da je popolno spoznanje Boga glavna stvar v življenju, ker brez tega življenje ni pravilno, ampak je ravno tako kot pri stroju le pokvarjeno življenje; tako da sem vam takoj za tem pokazal, kaj in kdo je Bog, vendar pa je vaš spomin slab in kratek.«

Učenci so dejali: »Gospod, pa nam potem osveži in okrepi spomin!«

Jaz Sem dejal: »Rajši recite, Gospod, okrepi nam telo in voljo! Namreč moč spomina je vedno odvisna edino od moči volje. Vaše duše so resda zelo voljne, vendar pa je vaše telo šibko in zato obenem tudi vaš spomin, kateri pa se bo okrepil šele takrat, ko vam bom poslal Svetega Duha. Sedaj pa Me pazljivo poslušajte!

Namreč tisto, kar boste sedaj slišali, za sedaj zadržite zase in nikar Me predčasno ne razkrijte! Ko pa bo čas za to, boste že v sebi začutili od Mojega Duha, kateri je resnični Sveti Duh.

Oče, Jaz kot Sin in Sveti Duh so različno eno in isto iz večnosti.

Oče v Meni je večna Ljubezen in kot takšna pra-temelj ter resnična pra-substanca vsega, katera izpolnjuje celotno večno neskončnost.

Jaz kot Sin Sem svetloba in modrost, katera izhaja iz ognja večne Ljubezni. Ta močna svetloba je večno najpopolnejše samozavedanje in najsvetlejšo spoznanje Boga ter večna Beseda v Bogu, preko katere je ustvarjeno vse, kar obstaja (*Janez 1:1-3*).

Da pa bi bilo vse to lahko narejeno, je potrebna še najmočnejša Božja volja. In ravno to je Sveti Duh v Bogu, preko Katerega deluje (*ustvarja*) in bitja dobivajo svoj popoln obstoj. Sveti Duh je velika izgovorjena beseda: »Naj bo!« In že obstaja tisto, kar sta Ljubezen in modrost odločili v Bogu.

Poglejte, vse to je sedaj v Meni: Ljubezen, modrost in celotna sila. Tako obstaja samo eden Bog. Ta pa Sem Jaz, in samo zato Sem se tukaj utelesil, da bi se vam ljudem te Zemlje, katere Sem iz pra-substance Moje Ljubezni ustvaril popolnoma na Mojo podobo, lahko (v) vaši podobi približje razodel, kakor je to sedaj primer.

Da pa imate tudi vi v sebi enako (to) Meni popolnoma enako trojico, kakor tudi Jaz Sam, to vam bo hitro popolnoma Jasno pokazano.

Poglejte, vsak človek ima v sebi Ljubezen in zaradi te Ljubezni tudi voljo. Namreč Ljubezen je sama v sebi hrepenenje in stremljenje; ravno hrepenenje in stremljenje pa ustvarjata voljo. To je neločljivo povezano tudi pri vseh rastlinah in živalih ter na določen način tudi pri drugih oblikah materije.

Ljubezen in voljo ima celo najbolj surov in najbolj neizobražen človek. Toda kaj on s tem doseže? On je usmerjen samo k zadovoljevanju najnižjih in najbolj materialnih potreb, katere se instinktivno prenašajo iz njegove surove ljubezni v njegovo voljo, iz katere pa njegov razum ne prevzema ničesar, razen mračne megle. Poglejte dela takšnih ljudi; mar niso ona slabša od tistih, ki jih izvajajo živali, katerih ljubezen in težnja so vodeni z višjimi vplivi (*preko svetlobnih bitij*).

Toda povsem drugače pa je v primeru Ljubezni in volje pri ljudeh, katerih razum je postal močna svetloba. On tedaj razsvetljuje Ljubezen, njeno voljo in s tem celotnega človeka. Šele tedaj Ljubezen daje čista sredstva; razum oz. modrost jih ureja, volja pa jih izpelje v delo. Torej ali je človek kot Božja podoba, ki je oskrbljen s t(*akšn*)o sposobnostjo, sestavljen iz treh ljudi ali je samo eden človek?«

Od Gospoda Jezusa Kristusa, kateri je utelešeni Jehova Stvarnik, edini Bog in naš Večni Oče, po poti Notranje Besede prejel Njegov sluga prerok Jakob Lorber in zapisal v »Janezov Veliki Evangelij – 6/229, 230«

V Kristusu telesno prebiva vsa polnost Božanstva

(Kološanom 2:9)

Vino je tistim okoli mize začelo sproščati jezike in vsi so postali precej živahni. Glede Moje osebnosti so bila izrečena različna mišljenja. In lahko bi se reklo, da se je na tej večerji pojavil pravi razkol. Nekateri so podpirali mišljenje, da Sem Jaz v direktnem smislu vrhovno Božanstvo. Drugi so pač rekli, da Sem Jaz zagotovo vrhovno Božanstvo, toda ne direktno, temveč indirektno. Tretji so zopet rekli, da Sem glede na Moje krvno poreklo Jaz samo Davidov sin, določen za Mesijo Davidovega kraljestva in za ta namen obdarjen s čudežno Davidovo močjo, kakor tudi s Salomonovo modrostjo. Nekateri so mislili, da Sem Jaz prvi nebeški angel, kateri sedaj v telesu hodi po Zemlji v

družbi nebeškega pomagača (= to se nanaša na angela Rafaela, kateri je bil večino časa VIDNO v Gospodovi družbi).

Nekateri so skupaj z nekaj Mojih apostolov oznanili, da Sem Sin Najvišjega; da imam Jaz zagotovo enake karakteristike kot Moj Oče, da pa Sem različna oseba. In lahko bi bilo tudi tako, da je pogostokrat omenjeni Božji Duh navsezadnje tretja oseba, katera ima v določenih situacijah neodvisno mišljenje.

Takšno mišljenje je imelo samo nekaj izmed njih. Nekateri so vprašali Petra, kakšno je njegovo mišljenje.

In Peter je dejal: »Ko smo potovali po pokrajini, nas je Gospod Osebnostno vprašal o tem, kaj ljudje in navsezadnje mi mislimo o Njem. Ob tej priložnosti so bila izražena različna mišljenja (*Matej 16:13, 14*), in ko je On vprašal mene, sem jaz iz globine svojega srca dejal: »Ti si Sin Najvišjega!« (*Matej 16:13*) In On je bil popolnoma zadovoljen z mojo izjavo. Rekel je celo, da sem stena, na kateri bo On sezidal Svojo cerkev in to cerkev ne bodo osvojila vrata pekla (*Matej 16:18*). Glede na to je On Sam potrdil mišljenje, in Jaz ne morem grešiti, če se Njega držim kot stene.«

Vendar pa se Ivan nikakor ni strinjal s Petrom, zato je dejal: »V Njem telesno prebiva Božanstvo v vsej Svoji polnosti (*Kološanom 2:9*). Kot Sina, Kateri ni in ne more biti druga oseba, jaz razumem edino njegovo telo v tolikšni meri, v kateri je ono sredstvo do cilja. Toda gledan(o) kot celota, On (*Sin*) ima enak pomen kot Božanstvo, katero v vsej polnosti prebiva v Njem.

Ali vi lahko rečete, da sta moje telo in moja duša dve različni osebi? Mar to dvoje ne tvori enega ljudskega bitja, čeprav je duša na začetku mojega življenja morala formirati to telo, da tako človek pravzaprav lahko reče, da se je duša oblekla z drugim, materialnim človekom in je zato okoli sebe formirala drugega? Človek lahko dejansko reče, da je telo sin oz. proizvod duše, kar pa ne pomeni, da to telo predstavlja drugo osebo, ne z njo in še manj brez nje. To pa je še bolj nemogoče reči za duha znotraj duše, ker kaj bi bila duša brez Božanskega Duha v njej? Ona ne bi bila povsem popoln človek, vse dokler ni popolnoma prežeta z njim. Tedaj pa se zgodi (*it then happens*), da so duh, duša in telo popolnoma ena in ista oseba.

Poleg tega pa je zapisano: »Bog je človeka ustvaril po Svoji podobi (*Geneza 1:27... 1Mz*).« Glede na to, ker je človek kot popolna Božja podoba s svojim duhom, svojo dušo in s svojim telesom samo eden človek in ne trije ljudje, je razumljivo, da je Bog kot najpopolnejši pra-Duh, »oblečen« z enako popolno dušo. In sedaj viden pred našimi očmi je lahko samo eden Bog in nikakršna trojica, ločena na tri osebe.

To je moje mišljenje. In četudi jaz ne trdim, da sem stena vere, se bom jaz vedno držal tega.

Vsi za Mojo mizo so rekli: **»Janez je povedal Resnico.«**

Tedaj pa se je Peter želel popraviti in je dejal: »Ja, to je točno tisto, kar sem jaz mislil, vendar pa nisem toliko spreten, da svoje misli lahko tako hitro izrazim z besedami. Vseeno pa bo to stvar na nek način težko dojeti.«

Janez je na to odvrnil: »Ja in ne. **Na tvoj način jo niti eden človek na Zemlji ne bo nikoli dojel. Vendar pa se mi zdi, da jo bo na moj način z lahkoto.** Gospod Osebnost bo med nama sodnik.«

Jaz Sem dejal: »Vera lahko naredi veliko, toda Ljubezen naredi vse. Ti, Simon Juda, si resnično stena, kar se tiče vere, vendar pa je Janez, ko je beseda o Ljubezni, čisti diamant in glede na to prodira globlje od kateregakoli izmed vas. On je glede na to Moj osebni pisar; on bo za Mene moral veliko tega zapisati, kar za vas še ostaja uganka. Namreč v Ljubezni kot je njegova, je veliko mesta, v veri pa je mesta le za nekaj določenega: »do tukaj in niti koraka naprej.« Vi se le priključite izjavi Mojega ljubljenca; namreč on Me bo prikazal svetu Takšnega, Kakršen Sem dejansko.«

Nato je bilo Petra malo sram. In od takrat je bil vedno malo ljubosumen na Janeza. To pa je razlog, zakaj je Peter po Mojem vstajenju, ko Sem mu rekel, da Mi sledi in pase Moje ovce (*Janez 21:16-17*), našel pri Janezu napako, ker Mi je sledil, brez da mu je bilo rečeno (*Janez 21:20, 21*). Zaradi tega Sem Petra pograjal in Janezu obljubil večno življenje, kar pa je med množico povzročilo govornice, da ta učenec ne bo nikoli umrl, celo telesno ne (*Janez 21:22, 23*).

Vendar pa je Peter vseeno vprašal Janeza, kako mu je vedno uspelo pokazati veliko globljo pronicljivost od njega, Petra.

Janez pa je dejal: »Poglej, kakor jaz ne živim v tvojem srcu in ti ne živiš v mojem srcu, jaz nimam mere, s katero bi izmeril, zakaj je moje razumevanje boljše. Toda kot odgovor na tvoje vprašanje, vzemi tisto, kar je Gospod pravkar naglas rekel pred vsemi nami, torej razliko med vero in Ljubeznijo. Edino Gospod lahko vidi v naša srca, zato bo On natančno vdel, kakšna je razlika med tvojim in mojim (*razumevanjem*).

Peter je bil za sedaj zadovoljen s tem odgovorom in ni več postavljajl nikakršnih vprašanj. Medtem pa je bil obed končan in vsi smo vstali ter odšli na planino.

Od Gospoda Jezusa Kristusa, Kateri je utelešeni Jehova Stvarnik, edini Bog in naš Večni Oče, po poti Notranje Besede prejel Njegov sluga prerok Jakob Lorber in zapisal v »Janezov Veliki Evangelij – 4/88:1-15«

Bertha Dudde, št. 0662, 11. november 1938

VEČNA TROJICA...

Vedno se zavedaj velikega blagoslova, katerega prejemaš in vedno ostani pripravljena opravljati nalogo, ki ti je dana in Gospod te bo blagoslovil. Sporočilo, ki ga danes prejemaš, bi moralo na kratko razložiti večno Trojico. To je problem, ki muči vas ljudi. Vendar pa ga je precej lahko dojeti, ker je Božanstvo, ki je edino, vse v eni Osebi. Ono znotraj Sebe združuje modrost, Ljubezen in moč volje. Kadarkoli se govori o Trojici, je to vedno kvintesenca (*bistvo, utelešenje*) Ljubezni kot Očeta, modrosti kot Sina in volje kot Svetega Duha. Namreč Očetova Ljubezen je vse pripeljala v obstoj... Božja modrost je naknadno postavila celotno kreacijo na njeno pravilno mesto in jim (*stvaritvam*) določila (*definirala*) njihove naloge... duh volje pa vse poživlja (*animira*) in jim zagotavlja obstoj...

Edino na ta način, da je vse združeno znotraj enega večnega nespremenljivega Božanstva, ker je Bog za vedno kvintesenca Ljubezni, modrosti in moči, se lahko najde bolj razumna rešitev problema. Vendar pa ljudje pogosto pridejo do napačnega zaključka in zaradi tega dajejo napačno razlago o treh božanstvih. Živi odnos otroka z Očetom olajša iskanje pravilne razlage, da je Bog vse v Enemu, da ni možnega nikakršnega razdvajanja... in da se mora glede na to ravno tako vse zediniti v Bogu. Ljudska omejena intelektualna sposobnost je ravno tako večnemu Božanstvu poizkušala aplicirati ljudske omejitve, in zamislila si je entiteto (*obstoj*), katera naj bi prikazovala Večno Božanstvo, toda v skladu z njihovimi lastnimi mišljenji ter koncepti.

Vsaka poosebitev Boga je napačen koncept... namreč Bitje, katero v Sebi združuje vse in katero je v Svojem izobilju svetlobe ter moči nedojemljivo, ne more najti izraza v neki osebi. Da pa bi ljudem omogočil, da formirajo miselni koncept, se je to večno Božanstvo utelesilo v ljudskem bitju, da si oni tako lahko dejansko zamislijo nekaj zunanjega: tisto, kar je človeštvu postalo dojemljivo kot Božji Sin. Ljubezen in modrost, volja in vsemogočnost pa so bili ravno tako združeni znotraj tega Božjega Sina (*Kološanom 2:9*), vendar pa zopet niso bili medsebojno ločeni.

Preko Jezusove smrti na Križu je bila moč smrti zlomljena... kar pomeni, da je z uporabo njihove volje postalo mogoče premagati zlo... volja pa je obenem tudi postala moč. In od takrat naprej je voljna oseba na Zemlji obenem tudi prejela Božjo moč, da svojo voljo usmeri v delovanje in se na ta način osvobodi. **Po drugi strani pa je ta sila Svetega Duha sevanje vse-zajemajočega Božanstva, vendar pa nikoli posamezna oseba (2 Korinčani 3:3)...** Nameravati intelektualno razložiti to vrsto problema, bi vedno samo vodilo do še večjih zablod, ker ste si vi ljudje izmislili nekaj, kar je preveč ljudsko in se nikjer ne približuje Resnici v primeru, da si poizkušate zamisliti Božanstvo v trojni formi. AMEN

Bertha Dudde, št. 4484, 11. november 1948

DOKTRINA O BOŽJI TROJICI...

Vi imate dar, da ste sposobni uporabljati vaš razum, in vi morate ta dar izkoristiti. V nekem zemeljskem pogledu vas vaše življenje na to prisiljuje in vi se tej prisili z veseljem podrejate. To je za vas najbolj normalna stvar na svetu, da razmislite glede vsega, s čimer se soočite; da raziščete in razmislite ter na ta način povečate vaše zemeljsko znanje. Toda le redko, če sploh kdaj, vi uporabite vaš razum, da bi z vašo lastno notranjo diskrepcijo (oz. brez da ste prisiljeni) dosegli duhovno znanje. Vi sebi sicer zagotovo dovolite, da ga prejmete iz zunanjih izvorov in da ga brez uporabe vašega razuma sprejmete, brez da ga podrobno raziščete ali o njem razmislite. Vendar pa ga vi ne asimilirate z vašim razumom in zato slednjega ne uporabljate ali pa ga zlorabljate s tem, ko podajate povsem napačne zaključke, ker vi sprejemate duhovno znanje, katerega prejimate, brez da ga raziščete. Toda Tisti, Kateri vas je obdaril z razumom, vas bo tudi poklical na odgovornost glede tega, kako ste ga izkoristili.

Mnogoštevilni ljudje živijo z napačnim dojemanjem, ker ne razmišljajo o doktrinah, katere bi jih morale motivirati na to, da jih podrobno raziščejo; v obliki, v kateri so predstavljene ljudem, so one enostavno nesprejemljive... Potrebno je namreč priznati, da vi zavračate vsakršno podrobno raziskovanje s pripombo, da vi kot ljudska bitja niste sposobni podati pravilne presoje, in vi imate prav, kolikor vaš razum sam za to ni zadosten. Vendar pa se je s tem potrebno vedno in vsakič soočiti z dejstvom, da je za prosvetljenje s strani duha lahko vedno zaproseno, da bi se na resničen način pojasnili najtežji problemi in da Bog Njegove asistencije ne bo nikoli zavrnil nekomu, kateri si to resnično želi. In zato je za ljudsko bitje tudi mogoče, da dobi razlago glede vprašanj, katerih si s samim razumom ni sposoben razložiti. Kolikor človek manj veruje v to, da bi bil on sposoben podati pravilno oceno, toliko bolj je nujno, da za asistenco apelira Bogu. To je bolj priporočljivo, kot pa sprejeti doktrine, katere človek težko sprejme.

Namreč, karkoli človek želi zastopati kot Resnico, mora biti to njemu ravno tako popolnoma razloženo, zaradi česar so odzgoraj na Zemljo neprestano dostavljena učenja, katera v duhovno temo prinašajo svetlobo. Tema pa je vsepovsod tam, kjer je bila Resnica potisnjena ali prikrita, kjer so zavajajoča učenja razširjena in se jih s strani ljudi podpira kot Resnico. In ta tema bo prežeta s strani svetlobe... **Laži in zablode bodo zamenjane z Resnico. One bodo razkrite tam, kjer so ljudje napačno podučeni, ker samo Resnica vodi do večnega življenja in samo Resnica je Božanska, medtem ko so zavajajoča učenja Bogu-nasprotna...**

In zato je bistvenega pomena, da se osvetli doktrino, katera je s strani sovražnika duš pomešana in je popolnoma izkrivljena naletela na odobritev med ljudmi; to pa ravno zaradi tega, ker slednji niso uporabljali njihovega daru razuma in so brez preverjanja (*raziskave*) sprejeli to, kar jim je bilo ponujeno: doktrino o Božji Trojici... Ta doktrina je popolnoma nerazumljiva; kar pomeni, da je ni mogoče racionalno dojeti in razumeti. To je neka nesprejemljiva razlaga glede večnega Božanstva, ker je absurdno to, da ljudskemu bitju, kateri jo izpoveduje, o njej ni dovoljeno bolje razmisliti. Če pa o njej razmišlja, je on ne more sprejeti... Če hoče (*nekdo*) postaviti Božanstvo v striktno-omejeno formo, je to znak nepopolnosti tistih ljudi, kateri to učenje sprejemajo. Vsaka forma je striktno omejeni koncept. Vendar pa je Božje Bitje neomejeno, ker je (*Ono*) nekaj, kar je najgloblje popolno.

Zato nekaj, kar je najvišje popolno, ne more biti obenem tudi razdeljeno, ker je popolnost stanje duha. In nekaj, kar je duhovno, ne more biti nikoli razdeljeno na tri dele... zato človek ne more nikoli govoriti o Bogu treh oseb, ker je to nemogoče zamišljen koncept, kateri bo, kar se tiče Božje narave, vodil do popolnoma napačnega pogleda. Bog Oče... Bog Sin... in Bog Sveti Duh... ti koncepti ne opravičujejo predpostavke, da so se tri osebe združile kot večno Božanstvo. Odtod pa sledi, da so ti trije enaki enemu Bogu; medtem ko je narava Boga ljudem lahko razumljiva, če so trije koncepti pojasnjeni na način, da je »Oče« Ljubezen, »Sin« modrost in »Duh« sila...

In samo ta razlaga je pravilna, katera pa je temelj doktrine o Božji Trojici. Vendar pa je bila ona zaradi napačnega dojetanja, napačno razložena in je zato rezultirala v zavajajočem učenju, da je Božanstvo sestavljeno iz treh oseb.

Božji Duh, delni koncept Božje Narave, ne more biti nikoli poosebljen. On ne more biti v skladu z ljudskimi idejami omejen na formo; on je edinole lahko neskončno obilje svetlobe ter moči, katero je usmerjeno in uporabljeno s strani izjemno močne volje Ljubezni. Bog je Svetloba (*1 Janez 1:5*)... Bog je Moč... in Bog je volja Ljubezni... eno brez drugega ne obstaja; ta Trojica pa znotraj sebe uteleša vse Božansko. To, da so Ljubezen, modrost in moč v bitju inherentni (*neločljivo povezani*), je znak popolnosti; v tem primeru pa je to postalo Božja podoba. Vendar pa je to vedno samo eno Bitje... in

ni forma, temveč je nekaj neskončnega, duhovnega, katero da bi obstajalo, ne potrebuje forme; katero bi povzročilo razpočenje vseh form, če le te sebe prej ne bi poduhovile, da one na ta način lahko v obilju vsebujejo Ljubezen, modrost ter moč, da pa pri tem ne prenehajo obstajati.

Takšna forma pa je bilo ljudsko bitje Jezus, kateri je bil izbran s strani Boga kot nosilec celotnega obilja Ljubezni, modrosti ter moči, da bi ljudem služil kot razumljivo Božanstvo; da oni tako lahko verujejo v eno Bistvo, katero ima, čeprav je najvišje popolno, kljub temu vezo z nepopolnimi ljudmi, z Njegovimi živimi stvaritvami. Vendar pa je bila ta forma čisto fizična; ona je bila učinkovito na razpolago samo fizičnim opazovalcem, ker duh, da bi bil lahko viden, ne potrebuje forme...

Ideja o Očetu, Sinu in Svetemu Duhu, kot treh ločenih entitetah... celo z dodatkom, da so oni eno... je zavajajoča; potem so namreč ljudje v nevarnosti, da ko posamezno kličejo vsak del, povzročijo razdvajanje in na ta način povečajo zavest glede vsakega od treh delov, **pri čemer pa izgubljajo pravilni in resnični smisel enega Boga, na Katerega se morajo oni obrniti v vsaki zemeljski ter duhovni težavi.**

Celo človek Jezus, kateri je kot neko individualno bitje živel na Zemlji, da bi znotraj Samega Sebe sprejel obilje Boga, je z Njim postal eno (*Janez 10:30*); kar pa je bilo dokazano z Njegovim vnebohodom, ker se je telo popolnoma poduhovilo, da so se tako vse substance lahko zedinile z večnim Božanstvom. In zato nista več obstajali dve ločeni bitji, kateri sta bili popolni, ampak je bilo samo eno Božanstvo, katero je bilo v najvišji popolnosti Ljubezen, Modrost in Moč; Bog Oče, Bog Sin in Njegov Duh, kateri prežema celotno neskončnost in izvaja vse, kar je bilo določeno s strani Njegove volje. **Narava (značaj) večnega Božanstva je tisto, kar je bilo okarakterizirano s pomočjo konceptov Očeta, Sina in Svetega Duha. Modrost... Sin... izhaja iz Očeta Ljubezni, vse prežemajoča moč pa izvaja tisto, kar je določeno s strani Očeta in Sina.** Bog je vse-mogočen, izjemno moder in poln-Ljubezni... Ta koncept je bolj razumljiv in na najenostavnejši način rešuje problem troedinega Božanstva. **In samó duhovno slepi ljudje so to NEZAPLETENO rešitev nesposobni dojeti oz. jo priznati, ker so oni zavedeni s strani duhovno slepih vodij (*Matej 15:14*), kateri so neprosvetljeni in si ne želijo dovoliti, da bi bili duhovno podučeni. AMEN**

ZAVAJAJOČE UČENJE O TROJICI...

Ljudje imajo popolnoma napačno idejo o Božanski Trojici zaradi zavajajočega opisa Božanstva, katero je sestavljeno iz treh oseb. Vsako razumno ljudsko bitje bo takšno razlago ocenilo kot nesprejemljivo. Zato bo ona, ali sprejeta brez razmišljanja ali pa bo zavržena; **medtem ko je pravilna razlaga lahko sprejeta s strani vsakega ljudskega bitja, ker ona razodeva bistvo večnega Božanstva in daje pomemben doprinos k oživljanju vere v Boga.** Pojem Boga je postal ljudem že toliko nejasen, da so težko sposobni verovati. Ko pa se jim Božanstvo poizkuša še predstaviti kot tri osebe, se jim dojemanje še bolj pomešajo, vera pa se jim omaja; kar pa je upravičeno, **ker da bi se lahko verovalo v tro-osebne Boga, mora biti razum popolnoma izključen.** Vendar pa je Bog ljudskim bitjem dal razum za namen, da presodijo tisto, v kar je potrebno verovati. In z Božansko asistenco oz. preko Božjega Duha razum, če je pravilno podučen, lahko zagotovo spozna Božanstvo. V tem primeru pa celo najbolj izostren razum ne bo zavrnil strinjati se.

Vendar pa ta Resnica razodeva Božje Bitje na način, da v Sebi združuje Ljubezen, modrost in moč ter da je eno brez drugega nezamisljivo... da je Ljubezen temeljni koncept, iz katere izhaja modrost, oboje pa se izraža preko moči volje. Ljubezen je kreativni princip, iz katerega izhaja vse; ona je moč, ki rojeva. Ona ne ustvarja brezciljno, ampak je to uresničeno s pomočjo Njegove volje, če Ga na to spodbuja Ljubezen... To je koncept najvišje popolnega Bitja... Namreč Ljubezen, modrost in vsemogočnost so dokaz popolne Entitete, Katere nadalje ni moč preseči. Ljubezen, modrost in vsemogočnost so dokaz Božanstvenosti; oni ljudskemu bitju zagotavljajo koncept substance večnega Božanstva, vendar pa oni niso tri različne Božanske osebe združene znotraj enega Bitja.

Zavajajoča doktrina o Božji Trojici je znatno prispevala k izgubi vere pri ljudeh...

Vera Cerkve v zvezi Boga je kot duša v telesu, posamezne doktrine pa so kot njegovi organi. Poleg tega pa je vera v Boga kot kraljica, doktrinalne resnice pa so kot funkcionarji na njenem dvoru. In kakor so ti odvisni od avtoritete kraljice, tako so doktrinalne resnice odvisne od prikazovanja vere. Iz značaja te vere se lahko vidi, na kakšen način je bila Beseda v Cerkvi dojeta, ker vera navije in k sebi kot z vrvmi pritegne karkoli lahko. **Če je vera lažna, ona vsako resnico Besede vara (prešuštvuje z neresnico); napačno jo razlaga in jo ponareja. S tem pa, kar se tiče duhovnih stvari, človeka poneumlja.** Torej, če je vera resnična, potem je celotna Beseda skladna z njo. In Bog Besede, kateri je Bog Odrešenik, izliva svetlobo ter v njo vdahne Svojo Božansko privolitev in s tem človeka naredi modrega. Vera današnjih dni, katera je v svoji notranji obliki vera v tri bogove, toda v zunanji obliki vera v enega Boga, je

ugasnila svetlobo v Besedi in oddaljila Gospoda iz Cerkve. Na ta način je preusmerila njeno jutro v noč, kar pa bo tudi razvidno v dodatku. To je bilo narejeno s strani krivovercev pred Saborom v Nikeji in nadalje s strani krivovercev tega Sabora ter tistih, kateri so temu sledili.

»E. Swedenborg »Resnična Krščanska Religija – 177:3, 4«

... takšna razlaga je namreč morala rezultirati v instinktivnem zavračanju. In tako milost molitve ni bila uporabljena, katera pa bi ljudskemu bitju, katero resnično išče, lahko zagotovila razlago. Objekt njihove molitve je bil sumljiv; ljudje so bili mnenja, da je čudno klicati tri osebe, za katere bi morali verovati, da so kot eden Bog. Povzročena je bila ogromna zmeda, kar pa je bil nek očiten vpliv Satana, kateri poizkuša za vedno spodkopati Resnico, zamračiti Božje bistvo in samega Boga oddaljiti od njih.

Dejstvo, da je bilo to zavajajoče učenje sploh sprejeto, pričuje o zamračenem duhovnem stanju tistih, kateri zaradi celotnega pomanjkanja prosvetljenosti niso imeli nikakršnih sredstev razločevanja in so bili zato izvrstno orodje v rokah Satana, da to učenje razširi in s tem ogrozi vero na način, kakor je to redko katero napačno učenje doseglo. S ciljem, da bi se verovalo v Boga kot najbolj vzvišeno popolno Bitje, Se mora to Bitje ravno tako predstaviti ljudem na ta način, da oni prepoznajo Njegovo popolnost; kakor mora tudi razum ljudskega bitja, ki išče Resnico, takšne koncepte razumeti, ker se ga drugače ne bi moglo smatrati za odgovornega.

Bog ni zadovoljen s slepo vero. On zahteva, da se o vsakem učenju razmišlja in da se glede njega ustvari mišljenje (*and responded to = da človek reagira s svojim lastnim mišljenjem = da ima svoj odgovor na njemu predlagan koncept*), ker vera lahko postane živa edino takrat, ko je postala notranje prepričanje. Kadar je ta opcija (lastnega razmišljanja in odločanja) od začetka izključena, ko se ljudem predstavi napačno učenje, katerega morajo brezpogojno sprejeti, se lahko zahteva in doseže edino slepa vera, katera pa pred Bogom nima nikakršne vrednosti. Pravzaprav je ona za dušo veliko bolj uničujoča še posebej, ko Božja podoba postane izkrivljena (popačena) in se Ljubezen do Njega ne more roditi, kar pa je absolutno neizogibno nujno, da bi se doseglo blaženost. AMEN

Bertha Dudde, št. 7117, 11. maj 1958

PROBLEM TROJICE...

Problem Trojice je eden izmed mnogih problemov, katerega reševanje je bilo zaradi popolnoma zavajajoče razlage oteženo. Razlaga, katera je enostavna in razumljiva

za vse ljudi, ni sprejeta, ker je ljudsko razmišljanje postalo pomešano s koncepti, kateri so ljudskemu razumu nedojemljivi, toda kateri so ravno zaradi tega zadržani kot nesporni, ljudem pa je o njih celo prepovedano razmišljati.

Namreč vsako ljudsko bitje, katero dojame »Božjo ljudsko manifestacijo« v Jezusu Kristusu (*Knjižica št. 34*), kateri ne teži k temu, da Božje Bitje poosebi, bo ta problem zlahka dojel in si ga razložil... kateri vse-prežemajočega Duha spoznava/priznava kot »Boga« (*oz. »kateri razume, da je »Bog« vse prežemajoči Duh«*) in kateri razume, da je nezamisljivo Božansko Bitje Sebe manifestiralo v Jezusu s ciljem, da za Svoja ustvarjena bitja postane »vidni« Bog.

Zaradi tega koncept: Oče... Sin in Duh teh ljudi ne bo več vodil v zmotno razmišljanje, ker oni priznajo samo eno Bitje, katero v Sebi združuje Ljubezen, modrost in moč... Ljubezen je vse ustvarila, in glede na to je Stvarnik »Oče«... iz Katerega je nastal »Sin«, v katerem je Oče manifestiral Sebe. Sin pa je obenem tudi »Modrost«, ker je edino Ljubezen ogenj, kateri sije »svetlobo«...

Kaj in kdo je »Oče«? Kaj in kdo je »Sin«?

Jaz pravim (*govori Jezus*): »Ko ne morete dojeti tega, kar pred vami sije kot opoldansko sonce, kako boste dojeli vzvišeno? Če ne dojamete zemeljskega, kako boste dosegli nebeško? Kdo in kaj je Oče? Poglejte in dojemite: Večna Ljubezen v Bogu je Oče. Kdo in kaj je Sin? Tisto, kar izhaja iz ognja Ljubezni; to pa je svetloba, katera je Modrost v Bogu. Kakor sta Ljubezen in Modrost eno, tako sta tudi Oče in Sin eno. Mar svetloba ne izhaja iz plamena, ki je ogenj? In ker izhaja iz plamena, ali jo to v nečem naredi drugačno od sijočega plamena?«

Od Gospoda Jezusa Kristusa, kateri je utelešeni Jehova Stvarnik, edini Bog in naš Večni Oče, po poti Notranje Besede prejel Njegov sluga prerok Jakob Lorber in zapisal v »Janezov Veliki Evangelij – 2/32:7«

... Zato Ljubezen in modrost ne morata biti ločeni ravno tako, kakor sta Oče in Sin eno.

Prav tako pa je Ljubezen obenem tudi moč, katera se vedno izraža edino v najvišji modrosti. »Duh« iz Boga je Njegovo nenehno sevanje Ljubezni, katero pomaga vsemu nepopolnemu, da postane končna popolnost. **Zaradi tega je lahko samo eno Bitje mišljeno kot Bog Oče, Sin in Duh; Bitje, Katerega bistvo je sestavljeno iz Ljubezni, modrosti in moči... Dejstvo, da je to Bitje Sebe manifestiralo v človeku Jezusu, ne potrjuje spremembe Božanstva v dvojno Bitje, Katerega se lahko kliče ločeno... in se potem temu dvojnemu Bitju dodaja še enega kot »Duha«, Katerega pa se zopet kliče s strani tistih, kateri sami ne morejo rešiti tega problema, ampak enostavno sprejemajo pridige (učjenja) neprosvetljenih mislecev (Matej 15:14; Luka 6:39).**

To je dokazano z dejstvom, da mnogi ljudje NE MOREJO klicati Očeta v Jezusu Kristusu, zato oni po navadi NE MOREJO dojeti, da je za njih Bog Osebnosten EDINO v Jezusu Kristusu; da trojna, različna molitev vedno doseže edino eno uho...

Kako je z molitvijo in oboževanjem, ki niso usmerjeni k združenji Trojici v Jezusu Kristusu, ampak k ločeni Trojici

Kot nadaljnjo potrditev tega, kar je bilo rečeno, bom navedel naslednje okoliščine, Resnico, o katerih lahko pričujem, ker sem jih osebno opazoval. Danes je s strani Gospoda formirano novo angelsko nebo (= *Nebeški Jeruzalem* = *Razodetje 21*) s tistimi, ki verujejo v Gospoda Boga Odrešenika in kateri pristopajo direktno k Njemu, medtem ko so vsi drugi zavrnjeni. Glede na to, če v bodoče kdorkoli, ki prihaja iz krščanskega sveta v duhovni svet, kamor vsak človek prihaja po smrti, ne veruje v Gospoda i ne pristopa edino k Njemu ter ne more sprejeti doktrine, ker je živel zlobno življenje ali pa je svoje verovanje potrdil v neresnicah, je on izgnan na sam pristop (*rob, začetek*) k nebu. On se potem od neba usmerja proti Nižji Zemlji, do katere se prebija; tam se združuje s tistimi, kateri so v Apokalipsi označeni kot »zmaj« in »lažni prerok«. Poleg tega pa se nikogar v krščanskem svetu, ki ne veruje v Gospoda, v današnjem času ne posluša: njegove molitve se k nebu dvigajo kot smrdljivi vonji ali kot zadah bolnih pljuč. In četudi si on lahko predstavlja, da je njegova molitev kot prečiščujoče izhajajoče kadilo, pa se ona na angelskem nebu vseeno pojavlja kot dim iz ognja, kateri je z viharim vetrom odpihnjen dol v njegove oči, gnan z viharim vetrom ali kot dim iz kadielnika, ki je skrit pod plaščem duhovnika. To pa je od sedaj primer z vsakim oboževanjem, katero je usmerjeno k razdeljeni in ne k zedinjeni Trojici.

»E. Swedenborg »Resnična Krščanska Religija – 108«

... da večno Božansko Bitje ne more bito razdeljeno; da je Ono Osebnost v Jezusu Kristusu prišlo k ljudskim bitjem, kateri si niso mogli zamisliti večnega, vseobsegajočega in prežemajočega Duha... Koncept: Oče, Sin in Duh še naprej spodbuja vas ljudi, katerih duh še ni prosvetljen, da vaše misli in molitve usmerjate v različnih smereh...

Vi kličete Boga Očeta, vi kličete Jezusa, kakor vi ravno tako kličete Duha, da bi lahko prišel k vam... In vi boste pravilno molili edino takrat, ko za vas ti trije postanejo eden koncept; ko vi kličete samo eno Bitje, katero v Sebi združuje Ljubezen... Očeta, modrost... Sina in moč... Duha. **In samo tedaj boste tudi pravilno rešili problem Božanske Trojice.**

In četudi je bila doktrina o »tro-osebni-Božanstvu« razširjena na način, da se je dodalo, da so ti Trije eno... **je to učenje vendarle RESNO ZAVAJANJE, katero rezultira v nadaljnjih zavajajočih mišljenjih... Zlasti klic k Bogu v Jezusu Kristusu**

uteleša neomejeno moč, katera pa je izgubljena za vas, kateri ste še naprej predmet zavajajočih idej in kateri se jih ne morete osvoboditi.

Vi in vaša zavest bi se zagotovo okoristili z iskrenim razmišljanjem o tem predmetu, vendar pa se vi temu izogibate, ker ste postali sužnji, četudi vam je Bog dal popolno svobodo... Toda vi morate uporabiti vašo lastno duhovno svobodo. In potem vam bo Bog Oseбно resnično pomagal, da razjasnite vaše misli, ker je On Oseбно svetloba (1 Janez 1:5), in On želi dati svetlobo vsem tistim, ki po njej hrepenijo. AMEN

[Glej tudi, kar je bilo na to temo rečeno v Knjižici št. 16; Objave št. 7816, 7828 in 8250!]

Krščanska Cerkev obstaja tam, kjer se obožuje Gospoda (Jezusa Kristusa) in kjer se Beseda bere s prosvetljenjem

Cerkev obstaja tam, kjer se obožuje Gospoda (*Jezusa Kristusa*) in kjer se Beseda bere s prosvetljenjem.

Božanstvo je namreč eno, se pravi isto Božanstvo; zaradi tega ni enako kot, ampak je isto kot tudi Oče.

Kdo ne more videti tega, da se tukaj ponavljajo čisti paradoksi, katerih pa je nekoliko?! Na ta način se mora verovati v stvari, katerih pa se z vero ne more nikoli videti in jih dojeti. Vendar pa je takšne ljudi potrebno do neke mere opravičiti, ker oni takšne stvari zaključujejo iz pomena črke Besede in tudi zato, ker duhovni pomen še ni bil poznan, kakor tudi niso vedeli za obstoj duhovnega pomena. **Zato je bil razodet duhovni pomen, preko katerega je sedaj lahko znano, zakaj so imenovani kot Oče, Sin in Sveti Duh;** namreč oni so imenovani tako, ker »Oče« predstavlja Sámo Božanstvo, »Sin« Božansko Ljudsko in »Sveti Duh« Božansko, ki izhaja.

Nihče ne more biti odrešen, kdor veruje v tri, vendar pa so odrešeni tisti, kateri verujejo v enega Boga.

Če človek razmišlja o Božanstvu Gospoda v Njegovem Ljudskem in ne o drugem Božanstvu, katerega imenujejo Oče, potem ideja misli in zato vera nista levo od Gospoda, torej izven Njega, ampak sta v Gospodu. To idejo spremlja percepcija, da nihče ne pride k Očetu drugače kot po Njem; s čimer želi povedati, po poti Njegovega Božanskega Ljudskega. **Preverite se vi, ki razmišljate o treh osebah. Mar oni, ko je omenjen Oče, ne razmišljajo o drugem Božanstvu namesto o Gospodu Oseбно, zato izven Njega?**

»E. Swedenborg »Atanasijevo Verovanje – 2-6«

Uvesti Cerkev v vero, da obstajajo tri Božanske Osebe...

Uvesti v Cerkev vero, da obstajajo tri Božanske Osebe, izmed katerih je vsaka posamezno Bog in ima enako Bistvo: da je eden (*Sin*), ki je rojen iz večnosti in da tretji (*sveti Duh*) pač izhaja iz večnosti, pomeni popolnoma uničiti idejo o enotnosti Boga in z njo celotno idejo o Božanstvu ter na ta način pregnati celotno duhovnost iz racionalnega uma. Posledica tega je, da človek ni več človek, temveč samo naravna stvaritev, katera se od zveri razlikuje samo po tem, da ima moč govora. On je obenem tudi nasproten vsemu duhovnemu v Cerkvi, ker naravni človek to imenuje neumnost. To je edini razlog za pojavitev krivoverstva v zvezi Boga, tako da je razdvajanje Božanske Trojice na Osebe Cerkvi prineslo ne samo noč, temveč tudi duhovno smrt. Da je enakost treh Božanstev sramota za razum, mi je bilo jasno pokazano s strani angelov, kateri so izjavili, da oni ne morejo niti izgovoriti izraza »tri enaka božanstva«. Poleg tega pa, če bi kdo k njim pristopil z idejo, da to izgovori, bi bili oni prisiljeni, da se obrnejo stran; če pa bi kdo to izgovoril, bi postal kot ljudska klada in bi bil vržen dol. On bi potem odšel in bi se pridružil tistim v peklu, kateri ne priznajo Boga. Resnica je namreč sledeča: vsaditi v mlade otroke in mlade ljudi idejo o treh Božanskih Osebah, s katero je neizogibno povezana ideja o treh Bogovih; se pravi odvzeti jim vse duhovno mleko, za tem vso duhovno hrano in končno celoten duhovni razum s posledico, da so tisti, ki se potrdijo v takšni ideji, pahnjeni v duhovno smrt. Tisti, kateri v veri in v srcu obožujejo enega Boga, Stvarnika Vesolja in obenem tudi Odrešenika ter Obnovitelja, so kot mesto Sion v času Davida in kot Jeruzalem v času Solomona potem, ko je bil zgrajen Tempelj. Namreč Cerkev, ki veruje v tri Osebe in v vsako kot različnega Boga, je kot Sion in Jeruzalem po njihovem uničenju s strani Vespasiana in kot Tempelj, ki je tam uničen z ognjem. Tako človek, ki obožuje enega Boga, v katerem je Božanska Trojica, postaja vse bolj in bolj izpolnjen z življenjem in (*s tem*) angelski. Tisti pa, ki se potrdi v verovanju v množstvo Bogov od množstva Oseb, postaja vse bolj in bolj podoben kipu z gibljivimi zglobi, znotraj katerega je Satan, ki govori iz njegovih umetnih ust.

»E. Swedenborg »Resnična Krščanska Religija – 23«

Človek, ki ne prizna enega Boga, ampak več njih, ni skladen z niti enim Cerkvem principom...

Tisti, ki v veri prizna in v srcu obožuje enega Boga, je na zemlji v družbi s svetniki in na nebu z angeli. Ti se imenujejo društva; kar pa v resnici tudi so, ker so v enem Bogu in v njih je eden Bog. Oni so obenem tudi združeni s celotnim angelskim nebom in upal bi si reči, da z vsemi, ki se tam nahajajo; namreč vsi tisti so kot otroci in potomci enega očeta, podobnega uma, karakterja in karakteristik, tako da se med seboj poznajo. Angelsko nebo je organizirano v skupnostih v skladu z vsemi raznolikostmi ljubezni do dobrega, katere pa so usmerjene k eni univerzalni ljubezni, Božji Ljubezni. Vsi tisti, ki v veri priznajo in v srcu obožujejo enega Boga, Stvarnika veselja in obenem tudi Odrešenika ter Obnovitelja, so rojeni iz te Ljubezni. [2] Povsem drugače pa je v primeru tistih, ki pristopajo in obožujejo ne enega, ampak nekoliko Bogov, ali kateri z usti izpovedujejo enega, vendar pa razmišljajo o treh; kakor to delajo tisti v današnji Cerkvi, katera Boga deli na tri Osebe in izjavlja, da je vsaka Oseba zasebno Bog ter vsaki Osebi pripisujejo ločene kvalitete in značilnosti, katerih druga (Oseba) nima. Tako se dogaja, da ni pravzaprav razdeljena samo enotnost Boga, ampak tudi sama teologija; kakor je na podoben način tudi ljudski um, v katerem bi morala prebivati. Kaj drugega lahko iz tega rezultira, razen zmede in nejasnosti glede cerkvenih stvari? Da je današnje stanje Cerkve takšno, bo pokazano v dodatku te knjige. Resnica je ta, da delitev Boga oz. Božanskega Bistva (*Essentia*) na tri Osebe vodi do negiranja Boga. To je tako, kot da človek vstopi v tempelj, da bi oboževal Boga in da tam iznad oltarja zagleda nekega Boga, ki je naslikan eden kot Pradavni, drugi kot Veliki duhovnik in tretji kot leteči Aeolus z napisom: »Ti trije so eden Bog« oz. kot da bi videl Enotnost in Trojico, ki je prikazana s človekom, kateri ima obliko pošasti, ki ima tri glave oz. tri telesa pod eno glavo. Če bi kdo s tako idejo prišel na nebo, bi bil on zagotovo na glavo vržen ven, celo če bi rekel, da glava oz. glave predstavljajo Bistvo (*Essential*) in telo oz. telesa različne značilnosti.

»E. Swedenborg »Resnična Krščanska Religija – 15«

Ideja o Bogu, katero Kristjani prinesejo s seboj v duhovni svet

Tisti, ki so resnični pripadniki (*krščanske*) Cerkve oz. katere vodi Ljubezen do Gospoda in Ljubezen do bližnjega, poznajo Trojico in jo priznajo; poleg tega pa se oni pred Gospodom ponižajo in obožujejo samo Njega. Oni delajo t(ak)o, ker vedo, da ni drugega načina, kako priti do samega Božanstva, katero se imenuje »Oče«, razen preko Sina, in da vsa Svetost, ki jo ima Sveti Duh, izhaja iz Njega. Ko so v tej ideji, oni

ne obožujejo nikogar drugega razen Njega, preko Katerega in iz Katerega so vse stvari; zaradi tega obožujejo Eno Bitje. [5] Kakor oni tudi ne razpršujejo ideje med tri, kakor to mnogi znotraj Cerkve želijo narediti; kar pa je v drugem življenju očitno po mnogih vključno z nekimi učenimi, kateri so za časa njihovega življenja v telesu zase predpostavljali, da imajo večjo sposobnost dojemanja verskih skrivnosti od drugih ljudi. Ko pa so bili ti ljudje v drugem življenju preverjeni, kakšno idejo imajo v zvezi Boga, ali (*imajo idejo*) o treh Ne ustvarjenih, treh Neskončnih, treh Večnih, treh Vsemogočnih in treh Gospodov, je bilo precej očitno, da so oni imeli idejo o treh (*namreč v tem svetu onostranstva se odvija komunikacija idej = vsakdo jasno vidi, kaj ima drugi v mislih*); četudi je del verovanja, katero je objavljeno z jasnimi besedami, da niso trije Ne-ustvarjeni niti trije Neskončni niti trije Večni niti trije Vsemogočni niti trije Gospodje, ampak da je Eden, kar pa je ravno tako Resnica. **Rezultat tega je bil ta, da so oni priznali, da so s svojimi usti govorili, da je Bog eden; da pa so oni kljub temu mislili in nekateri celo verovali, da so trije, katere so v ideji sicer lahko razdelili, vendar pa jih niso mogli tudi skupaj združiti.** Razlog je ta, da za vse, celo najgloblje skrivnosti, obstaja določena ideja, ker si brez obstoja ideje ni moč ničesar zamisliti niti dejansko karkoli držati v spominu. [6] Zato je v drugem življenju kot dan jasno, kakšno misel in glede na to idejo je vsaka oseba zase oblikovala v zvezi Enega Boga. Dejstvo je, da ko Židje v drugem življenju slišijo, da je Gospod Jehova in da obstaja samo eden Bog, oni nimajo ničesar za reči. Toda ko zaznajo (*percipirajo*), da so krščanske ideje razdeljene na tri, oni pravijo, da oni osebno obožujejo enega Boga, medtem ko kristjani obožujejo tri. Toliko bolj, ker ni nihče sposoben združiti treh, kateri so tako v ideji ločeni razen tistih, ki imajo vero, katera prihaja skupaj z Ljubeznijo do bližnjega, ker Gospod njihove ume prilagaja Sebi.

»E. Swedenborg »Skrivnosti neba – 2329:4-6«

*

Kar pa se tiče pripadnikov Krščanske Cerkve današnjih dni, imajo skoraj vsi, ki vstopijo v drugo življenje, idejo o Gospodu, da je On kot drugi človek. In ne samo to, da je ločen od Božanskega (*četudi Mu oni dejansko pripisujejo Božanstvenost*), ampak je obenem tudi ločen od Jehove; poleg tega pa imajo o Njem idejo, da je ločen celo od svetosti, katera izhaja iz Njega. **Res je, da oni govorijo o enem Bogu, vendar pa mislijo na tri. In v praksi pravzaprav Božanstvo delijo na tri, ker Ga oni ločijo na osebe, pri tem pa imenujejo vsakega zasebno Bog in vsakemu pripisujejo različne značilnosti. Zaradi tega se za kristjane na drugem svetu pravi, da obožujejo tri Bogove, ker oni mislijo o treh ne glede na to, kako oni na veliko govorijo o enem.** Tisti pa, ki so bili pogani in ki so bili spreobrnjeni v krščanstvo, v drugem življenju obožujejo edino Gospoda. To pa je zato, ker so verovali, da se nihče razen najvišjega Boga ni kot človek manifestiral na Zemljo in da je najvišji Božanski Človek. In če slučajno ne bi imeli te ideje o najvišjem

Bogu, oni ne bi mogli imeti nikakršne ideje in zato ne bi mogli misliti o Bogu, kakor Ga zaradi tega tudi ne bi mogli poznati in še manj ljubiti.

»E. Swedenborg »Skrivnosti neba – 5256«

Gospod je sklical Svojih dvanajst Apostolov... in jih razposlal...

Vredno je omeniti, da je pred nekaj meseci (*Swedenborg je to pisal leta 1771*) Gospod sklical Svojih dvanajst učencev, sedaj angelov in jih razposlal po celotnem duhovnem svetu ter jim zapovedal, da tam PONOVRNO oznanjajo Evangelij, ker je Cerkev, ki jo je z njihovimi napori ustanovil, danes skoraj dosegla svoj konec, tako da je od nje le komaj kaj ostalo. To pa se je moralo zgoditi, ker je bila Božanska Trojica razdeljena na tri Osebe, izmed katerih je vsaka posamezno Bog in Gospod. Zaradi tega je določena vrsta norosti preplavila celotno teologijo in obenem tudi krščansko Cerkev, katera je dobila ta naziv po Gospodovem imenu. Tukaj je uporabljen izraz »norost«, ker je to (*razdvajanje, ločevanje*) tako zmedlo ljudske misli, da oni ne vedo, ali obstaja eden Bog ali trije. Eden je na njihovih ustih, trije pa so v njihovem razmišljanju; tako da se tisto, kar je v njihovih mislih in na ustih ali v njihovem razmišljanju in njihovem govoru, razlikuje. Ta zmešnjava pa je povzročila negiranje Božjega obstoja. To je vzrok za materializem, kateri v današnjem času prevladuje. Namreč dokler usta govorijo o enem Bogu, toda misli se na tri, mar ena ideja ne uničuje drugo? Zaradi tega, če človek sploh razmišlja o Bogu, on o Njem razmišlja le kot o pojmu, brez kakršnegakoli določenega pomena.«

»E. Swedenborg »Resnična Krščanska Religija –4«

EMANUEL SWEDENBORG – O SEBI...

»Rodil sem se v Stockholmu 29. januarja leta 1689. Mojemu očetu je bilo ime Jasper Swedberg; bil je škof zahodnega Gothlanda in v svojem času slaven človek. On je bil obenem tudi izbran ter registriran kot član Angleškega Društva za Promocijo Evangelija. Namreč s strani kralja Charlesa XII. je bil določen za škofa Švedskih cerkva v Pensilvaniji, kakor tudi cerkve v Londonu.

Leta 1710 sem odšel v tujino. Najprej v Anglijo, pa potem tudi v Nizozemsko, Francijo in Nemčijo. Domov sem se vrnil leta 1714. Leta 1716, kakor tudi pozneje, sem imel veliko pogovorov s Charlesom XII., kraljem Švedske, kateri me je močno privilegiral. Istega leta so me določili za službo predsednika na fakulteti za rudarstvo, kar je bila služba, katero sem opravljal do leta 1747. Potem sem odstopil in pri tem do konca svojega življenja zadržal polovico službene plače. **Svoj odstop sem dal zaradi enega in edinega razloga; kateri pa je bil ta, da bi lahko karseda več prostega časa posvetil novi službi, katero mi je določil Gospod.** Tedaj mi je bil ponujen višji častni položaj, kar pa sem absolutno zavrnil, da moj um ne bi bil navdihnjen s ponosom.

Leta 1719 sem bil s strani kraljice Ulrice Eleanore imenovan za plemiča in imenovan Swedenborg. In od takrat nadalje sem na sestankih Riksdag-a (= *zakonodajalsko telo = Riksdag*), kateri so bili vsake tri leta, imel svoj stol med plemiči v rangu vitezov. Povabljen sem kot pomočnik in član Kraljevske Akademije Znanosti v Stockholmu. Nikoli nisem zahteval pristopa h katerikoli znanstveni skupnosti na nekem drugem mestu, ker sem jaz v nebeški skupnosti, kjer pa so predmet pogovorov edino stvari, ki se tičejo neba in duše, medtem ko so v društvih učenih svet in forma telesa edine teme pogovorov.

Leta 1734 sem v Laipzigu v treh knjigah objavil »Mineralno Kraljestvo«. Leta 1738 sem (*od*) potoval v Italijo, kjer sem leto dni ostal v Benetkah in Rimu. Kar se tiče mojih družinskih vezi, sem imel štiri sestre. Ena od njih je bila oženjena za Erica Benzeliusa, kateri je potem postal nadškof v Upsali. Na ta način sem prišel do sorodstva z dvema naslednjima nadškofoma, katera sta oba pripadal družini Benzelius in sta bila Erikova mlajša brata. Moja druga sestra se je poročila za Larsa Benzelstierna, kateri je postal guverner pokrajine; vendar pa so ti ljudje mrtvi. Dva škofa, katera sta v družinski vezi z mano, sta še naprej živa. Eden od njih, čigar ime je Filenius in kateri je škof Vzhodnega Gothlanda, ima sedaj v službo predstavnika Hiše Duhovščine v Stockholmskem parlamentu (*Riksdag*) namesto nadškofa, ki je bolan. On se je oženil s hčerko moje sestre. Drugi, kateremu je ime Benzelstiern, pa je škof Westmanlanda in Delecarlije; on je sin moje druge sestre. In da ne omenjam drugih mojih sorodnikov, ki zasedajo častna mesta. Poleg tega pa vsi škofje v moji rodni deželi, njih deset, kakor tudi senatorji, njih šestnajst in tudi tisti ostali na višjih položajih do mene gojijo simpatije in me iz ljubezni

spoštujete, kakor sem tudi jaz z njimi v tesnih odnosih kot prijatelj s prijatelji. To pa zato, ker oni vedo, da sem jaz v družbi z angeli. Kralj osebno in kraljica, kakor tudi trije principi in njihova sinova, mi izkazujejo veliko spoštovanje. Nekoč sem bil tudi povabljen s strani kralja in kraljice, da z njima večerjam za njihovo lastno mizo; kar pa pomeni čast, katera se po navadi izkaže samo tistim na najvišjih položajih. Potem sta mi princ in naslednik izkazala vso čast; namreč vsi hrepenijo po tem, da se vrnem domov. Zaradi tega sem jaz daleč od tega, da me je v lastni deželi strah preganjanja, katerega se vi bojite in proti kateremu želite v vašem pismu na tako prijateljski način ukrepati. Če pa me preganjajo kje drugje, mi to ne more povzročiti škode.

Toda vse to, kar sem vam povedal, jaz glede na ostalo smatram za zelo malo pomembno. Tisto, kar je pomembnejše od tega (*angleški tekst uporablja frazo »kar se kot zvonik dviga iznad tega«*) je dejstvo, da sem bil **s strani Gospoda Osebno, kateri se je na najbolj milosten način pojavil pred mano, svojim služabnikom, povabljen v sveto službo. Tedaj mi je On odprl pogled v duhovni svet in mi omogočil, da se pogovarjam z duhovi in angeli; kar pa je stanje, v katerem se nahajam vse do današnjega dne. Od takrat nadalje sem začel tiskati in objavljati različne skrivnosti (arcana), katere sem videl in katere so mi bile objavljene, kot so: skrivnosti v zvezi neba, pekla in človekovih stanj po smrti; resničnega oboževanja Boga, duhovnega pomena Besed, kakor tudi druge izjemno pomembne stvari, katere vodijo do odrešenja in modrosti.**

Edini razlog za moja občasna potovanja v tujino je želja, da bom koristen in da objavim skrivnosti, katere so mi bile zaupane. Kar pa se ostalega tiče, jaz imam toliko svetovnega bogastva, kolikor potrebujem; ne prosim za več in ne želim več od tega.«

Pisma – 14 (Hartleyu, 5. Avgusta 1769)

Jakob Lorber – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se je rodil v vasi Kaniža, med Mariborom in Šentiljem dne 22. junija 1800, na levi obali reke Drave med vinogradi, kjer je njegov oče Miša Lorber delal na svoji majhni kmetiji.

Zagotovo ni bila slučajnost to, da je Jakob Lorber odraščal v revni vaški okolici čeprav v domu, kjer so bili odprti za umetnost in religijo. Od svojega očeta ni nasledil samo raznoraznih glasbenih talentov, ampak je od njega ravno tako prejel tudi začetne inštrukcije violine, klavirja in orgel.

Ko je prišel čas, da se Lorber vpiše na gimnazijo v Mariboru na Dravi, je on potrebno količino denarja za vpis že zaslužil kot orglar v eni izmed lokalnih cerkva. On je diplomu učitelja na višji šoli prejel leta 1829 v avstrijskem Gradcu, glavnem mestu Štajerske. V tem času ni mogel najti odgovarjajoče zaposlitve, kar ga je prisililo, da nadaljuje s poučevanjem glasbe, katero je bilo sestavljeno s komponiranjem, poučevanjem violine, solo petja ter občasnih nastopov na koncertih.

S spremljanjem svoje nagnjenosti se je Jakob Lorber v teh letih na svoji poti proti »notranjostim« globoko poglobil v duhovnost. Proučeval je dela Justinusa Karnerja, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea in Johanna Tennhardha. Vendar pa je bila Biblija njegova stalna družba in je do samega konca njegovega življenja ostala izvor njegovega navdiha.

Kljub njegovim raznoraznim talentom in sposobnostim pa se je Jakob Lorber vse do takrat, dokler mu ni bilo ponujeno mesto dirigenta Opere v trstu, le komaj »preživljal«. In medtem, ko se je pripravljaj sprejeti ta položaj, s katerim bi služil temu svetu, je on dobil nalogo, da bo »Božji Pisar«. Zgodaj zjutraj 15. marca 1840. leta, ko je ravnokar dokončal jutranjo molitev, je on v predelu srca slišal jasen glas, kateri mu je dejal:

»Vstani, vzemi svoje pero in piši!«

On je takoj ustavil vse priprave za pot, se poslušno usedel za mizo in na papir zapisal, kar mu je skrivnosten Glas diktiral. Bil je to uvod v njegovo prvo delo, **»Božje Gospodarjenje«**:

»Takole vsakemu govori Gospod, in to je resnično, verodostojno in gotovo: Kdor se hoče pogovarjati z Mano, naj pride k Meni in Jaz bom položil odgovor v njegovo srce. Vendar pa bodo samo tisti, čisti, katerih srce je polno ponižnosti, slišali zvok Mojega glasu. In samo tistega, kateremu sem dragocenejši od celega sveta in kdor Me ljubi kot nežna zaročenka svojega

zaročenca, bom spremljal pod roko. Takšno ljudsko bitje Me bo vedno videlo, kakor brat gleda na brata in kakor Sem ga Jaz videl še iz večnosti, preden je obstajal.«

Od tega trenutka, v katerem je od Gospoda prejel svoj prvi diktat, je Nepričakovano in Nezaslišano močno vstopilo v življenje Jakoba Lorberja. Lorber je brez oklevanja zavrnil ponujeno zaposlitev in je naslednjih štiriindvajset let, vse do njegove smrti leta 1864, vsak dan brez prekinitve pisal; brez konzultacije o niti eni knjigi in brez poznavanja raznovrstnih znanj, katera so preko Notranje Besede tekla skozi njegovo pero. Vse, kar je izpolnjevalo njegovo življenje, je bila edino poslušnost temu Notranjemu Glasu.

Človek bi moral govoriti v superlativih, da bi se izrazil, kdo je dejansko bil Jakob Lorber. Če bi ga smatrali za književnika, potem bi presegel vse avtorje, pesnike in mislece vseh časov. Kje se razen v njegovih delih lahko najde takšno vseobsegajoče znanje: razlage takšnih globin, natančnejše znanje o zemljepisu, zgodovinskih, bioloških ter naravnih znanostih; znanje o resničnosti ali pa o dejstvih, katera datirajo še iz začetka vesolja? Ta dela so sestavljena iz petindvajsetih knjig, od katerih vsaka vsebuje petsto strani, brez upoštevanja ostalih manjših zapisov. Če ga smatramo za genija, potem on presega vse znane duhovnike. Beseda, s katero bi ga opisali, še ni najdena. In če je on zase dejal, da je »Božji Pisar«, je bilo to dejansko v skladu z njegovo ponižno zaposlitvijo.

Jakob Lorber je umrl 24. avgusta 1864. Svojo smrt je predvidel. Njegovo poslanstvo je bilo uresničeno. Na grobu Sv. Leonharda v Gradcu so na njegovem spomeniku zapisane Pavlove besede:

»In če živimo in če umiramo, pripadamo Gospodu.«

Rimljanom 14:8

»Avtobiografija« - Bertha Dudde

Objave »Notranje Besede« dobivam in zapisujem od dne 15. junija 1937. Da bi izpolnila želje mnogih mojih prijateljev, vam bom dala opis svojega zemeljskega življenja; kratko razlago o tem, kar sem prejela na duhoven način, kot tudi moje lastne občutke v zvezi vsega tega.

Rojena sem 1. aprila 1891. leta v Liegnitzu v Šleziji, to je današnja Poljska, kot druga hči nekega umetniškega slikarja. Otroštvo sem skupaj s svojimi šestimi sestrami složno preživljala v svojem starševskem domu. Eksistencialne težave sem spoznala že zelo zgodaj. Moji starši so potrebovali denar, tako da sem svojo nagnjenost k šivanju izkoristila za to, da bi bila koristna za svojo družino. Vendar pa so tudi poleg tega starši imeli denarne težave in s tem skrbi, tako da sem se vse do nedavnega trudila pomagati svoji družini.

Moji starši so bili različnih veroizpovedi. Oče je bil protestant, mati pa je bila katolik. Mi otroci smo bili vzgojeni v katoliški veri, vendar pa na nas ni nihče vršil pritiska ali nas pač prisiljeval, da moramo slediti cerkvenim običajem, tako da je pozneje lahko vsak od nas sam zase odločal o svoji verski pripadnosti.

Jaz osebno sem bila religiozna, toda doktrine katoliškega sistema nisem mogla sprejeti, četudi sem cerkev spoštovala. Enostavno nisem mogla na ven zastopati nekaj, česar moja notranja zavest ni s popolnim zaupanjem sprejemala. Tako sem prenehala hoditi v cerkev, od pridig pa sem slišala le malo in tudi nisem imela nikakršnega poznavanja Biblije. Nisem brala nikakršne religijske ali pa znanstvene literature in se tudi nisem priključila nobeni drugi skupnosti ali religijski sekti.

Kdor pozna katoliško obliko vere, potem ve, v kakšnih težavah se znajde človek s svojo zavestjo, če se od nje želi osvoboditi. In Jaz ravno tako nisem bila od tega izvzeta. Toda v meni je ostalo vprašanje: kaj in kje je tisto, kar je pravilno (*oz. ... »kaj je Resnica in kje jo človek lahko najde«*)?

Pogosto, ko sem molila Gospodovo Molitev (*»Oče Naš«*), sem rotila Gospoda, da mi dovoli najti Njegovo kraljestvo. Ta molitev se je izpolnila 15. junija 1937. leta. Molila sem tiho ter poslušala svojo notranjost, bila sem popolnoma mirna. V takem stanju sem se večkrat nahajala, ker me je ob tem vedno prevzemal čudežen mir. In misli, katere so mi pri tem pritekale, v predelu srca in ne v glavi, so mi dajale tolažbo ter moč.

Takrat nisem še vedela, da so mi bile te misli »dane«, vse dokler nisem v nekem čudnem snu doživela nekaj, kar se je kasneje izpostavilo kot Resnica in kar me je spodbudilo, da te »misli« zapisujem.

Tako mi je nekega določenega dne, ko sem poslušala svojo notranjost, jasno in glasno prišel niz besed, katere sem zapisala. To je bilo prvo sporočilo, katero sem zapisala, in ono se je začelo takole: **»Na začetku je bila Beseda«, Te Deum (začetna beseda himne »Te Deum laudamus« oz. »Tebe Bog slavimo«), Stvarniku Neba in Zemlje«**. Vendar pa so se potem pojavili dvomi: *»Ali sem to napisala sama od sebe?«*

Na kratko rečeno, borila sem se, molila ter doživljala mnoge notranje borbe, vendar pa so besede vedno ponovno prihajale kot reka, kakor velik tok modrosti, pred katerimi sem drhtela. Toda potem me je Sam Bog osvobodil dvomov; On mi je odgovoril in v Njegovi Besedi sem prepoznala Njega kot našega Očeta. Moja vera je rasla, dvomi so postajali vse manjši in jaz sem vsakodnevno prejemale ter zapisovala.

Vsebina zapisanega je presegala moje znanje: izrazi, katerih nisem nikoli slišala ali pa o njih brala, čudni pojmi v tujem jeziku, znanstveni pojmi, kakor tudi napotki so mi nezaustavljivo pritekali. In povrh vsega tega še nikoli slišane ljubezenske izjave Nebeškega Očeta, katere dajejo zatočišče in razlago glede vseh vprašanj o naših življenjih ter o smislu našega obstoja.

Te »Besede« mi pritekajo na sledeči način. Po notranji molitvi in kratki koncentraciji poslušam navznoter. Tam se tedaj pojavijo jasno izražene misli, in besede ena po ena jasno tečejo, vedno tri ali štiri na enkrat, podobno radijskemu sporočanju ali meteorološkemu poročilu; in to počasi, da tako z lahkoto spremljam ter zapisujem en del stavka za drugim.

Besede zapisujem stenografsko kot pri diktiranju, brez da mislim ali pri tem konstruktivno sodelujem. Medtem pa nisem v nikakršnem stanju transa; poleg tega jaz stavkov ne oblikujem, ampak mi besede na določen način prihajajo, brez da pri pisanju zajemam pomen zapisanega.

Dneve ali celo tedne za tem ta stenogram prenašam v čisti zapis, brez da ga pred tem preberem: besedo za besedo, brez spreminjanja ali »izboljševanja« enega edinega zloga; v nobenem primeru pa smisla rečenega ne obdelujem niti ga ne stiliziram. Trajanje enega takšnega diktata traja približno pol ure. Izrecno bi poudarila to, da ta proces ne nastaja kot proizvod kakršnegakoli pritiska oz. prisile niti se ne dogaja v ekstatičnem stanju. Vse se dogaja trezno in edinstveno, brez kakršnegakoli vznemirjenja ali vpliva moje lastne volje. Objavo lahko kadarkoli prekinem in po več urah ali celo dnevih sredi prekinjenega stavka enostavno nadaljujem, brez da sem to, kar mi je bilo prej dano, prebrala; Objava mi je ponovno tekoče diktirana v pero.

Moja volja torej ni prisiljena. Vse, po čemer hrepenim, je služiti Bogu in delati to, kar Njegova Sveta Volja od mene zahteva.

Resnično lahko rečem, da sem bila do te Resnice »vodena« in da so mi bili pojmi popolnoma tuji, kakor so to tudi morali biti. Šele leta pozneje sem našla potrditev tega, kar sem prejela, ko sem spoznala zapise štajerskega mistika Jakoba Lorberja. Nemogoče je opisati moje veselje ob branju velikih Lorberjevih del, »Velikega Janezovega Evangelija« in »Jezusovega otroštva«. Šele tedaj sem spoznala, da je bila tudi drugim ljudem dana Gospodova Beseda; da je Bog v vseh obdobjih govoril Svojim otrokom in da bo tudi v bodoče govoril, ker neskončna Očetova Ljubezen in milost drugače niti ne moreta.

V Lorberjevih zapisih sem odkrila isto to, kar je bilo tudi meni dano. Pogostokrat nisem razumela besede, katero bi prejela, vendar pa mi je Nebeški Oče v

Svoji Ljubezni obenem dajal tudi razlage. Dogajali so se tudi čudežni dogodki, katerih posamezno je sedaj nemogoče navesti, toda kateri pričajo o nepopisni ponižnosti ter Očetovi blagosti.

Postalo mi je jasno, da mi je moja pomanjkljiva izobrazba zaradi pomanjkanja denarja koristila. Pomanjkanje denarja in časa mi je preprečilo, da berem dobre knjige kot tudi, da obiskujem predavanja. Poznala sem samo naporno delo od ranega jutra do pozne večeri. Poleg tega pa sem vsakodnevno prejemale slastne obroke duhovne Besede, brez da sem sploh vedela, za koga sem to prejemale.

In ravno moje nepoznavanje Biblije in katoliške doktrine mi je omogočilo, da sem Besedo odzgoraj sprejela brez kakršnegakoli odpora. Moja izkušnja me uči, da je resen katolik ali protestant, čigar znanje je ukoreninjeno v dogmatskih teorijah, preveč vezan na njihovo dogmo, da bi sprejel ter prisvojil Božanske Objave brez odpora. Vendar pa obstajajo znanstveniki na več fakultetah, kateri s povečanim zanimanjem najresneje razpravljajo o teh Božanskih učenjih. In ne samo, da jih zanimajo neovrgljive razlage o nastanku materije in o možnosti njenega razdruževanja (*razkroja*), ampak tudi princip zmotnih učenj in raznih religijskih sistemov ter veroizpovedi.

V sporočilih, katere sem prejela, so te zmote zabeležene, in od vseh se zahteva usmerjanje pozornosti na vsako od teh napačnih učenj, kjerkoli se za to ponudi priložnost.

Vendar pa je vsakemu dana svoboda, da v svoje srce sprejme ali pač ne sprejme Gospodovo Besedo. Toda tisti, kateri je razumel duha teh Očetovih besed, vendar pa ne deluje v skladu z njimi, samo še povečuje razdaljo med samim seboj in našim Nebeškim Očetom. Kadar ne sledi besedi opomina Ljubezni, se on s tem neizbežno postavlja pred zakon. Toda v tej enaki meri, v kateri ne bo spoštoval Božjih zapovedi Ljubezni, bo izgubil tudi Božjo Milost.

Z Božjo milostjo se ljudem ponovno daje Evangelij. In precej resno jim je usmerjena pozornost na namen ter cilj ljudskega obstoja. Namreč usmiljena Božja Ljubezen želi rešiti vse tiste, kateri se še lahko rešijo, preden pride preobrat, in on zagotovo prihaja. Čas, katerega so vsi jasnovidci in preroki vseh časov najavljali, Poslednji čas, je sedaj tu.

Glede na moje zapise Gospod med Svojimi otroki ne dela razlik: **»Pridite k Meni vsi«**, se glasi Njegov klic. Blagor tistemu, kateri posluša Njegove Besede in kateri Mu sledi. Bog ljubi Svoje otroke in On jih vse želi osrečiti, pa četudi oni ne želijo karkoli vedeti o Njem.

Zapisano: 22.11.1953

Podpisano: Bertha Dudde

Ta Knjižica je narejena po sledečem napotilu našega Gospoda Jezusa Kristusa:

»Moja volja je, da širite Resnico. V to pa obenem spada tudi razkrivanje zmotnih (napačnih) učenj, katera so se vmešala (oz. »razkrivanje zavajajočih doktrin, katere so se vmešale«) v Mojo Besedo. To je lahko narejeno edino preko soočenja (oz. »edino, če se te lažne doktrine primerja«) s Čisto Resnico... Namreč edino Resnica vodi k Meni in samo preko Resnice lahko pridete do blaženosti. In zato bom Jaz vedno znova »dostavljal« Resnico Mojim pomočnikom na Zemlji, obenem pa jim bom tudi dal nalogo, da jo razširijo po svetu; namreč ljudje, želijo postati blaženi, morajo živeti v Resnici (Janez 7:38).«

Diktirano Berthi Dudde dne, 18. in 19. junija 1964, Objava št. 8814

V hrvaščino prevedel in sestavil Lorens N.

Iz hrvaščine prevedel Sašo O.

.

www.zakajcistareshnica.com

www.sozo-hr.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeća.org

www.youtube.com/c/ZASTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com